

Slivniški pogledi

| julij–avgust 2018 | letnik 5 | številka 43 |

12. JUNIJ
PRAZNIK OBČINE
CERKNICA

OBČINA
CERKNICA

Beč | Bečaje | Begunje pri Cerknici | Bezuljak | Bločice | Bloška Polica | Brezje | Cajnarje | Cerknica | Čohovo | Dobec
Dolenja vas | Dolenje Jezero | Dolenje Otave | Gora | Gorenje Jezero | Gorenje Otave | Goričice | Grahovo | Hribljane
Hruškarje | Ivanje selo | Jeršiče | Korošče | Koščake | Kožljek | Kranjče | Kremenca | Krušče | Kržišče | Laze pri Gorenjem Jezeru
Lešnjake | Lipsenj | Mahneti | Martinjak | Milava | Osredok | Otok | Otonica | Pikovnik | Pirmane | Podskrajnik | Podslivnica
Ponikve | Rakek | Rakov Škocjan | Ravne | Reparje | Rudolfovo | Selšček | Slivice | Slugovo | Stražišče | Sveti Vid | Ščurkovo
Štrukljeva vas | Tavžlje | Topol pri Begunjah | Unec | Zahrib | Zala | Zelše | Zibovnik | Žerovnica | Župeno

3 Uvodnik

4 Intervju

Ivanka Mulec

7 Iz občinske hiše

8 Občina za občane

10 Aktualno

14 Gospodarstvo

17 Ljudje med nami

Ita Nagode

18 Utrip

19 Dogaja se

22 Od Unca do Zahriba, od Osredka do Laz

Ponikve

24 Naša društva

Teniško društvo Dovce

26 Kultura in kulturniki

30 Mladi mladim

32 Šport

34 Obveščamo

36 Ideja za izlet

37 Dediščina

38 Notranjski regijski park

40 Duh nekega drugega časa

41 EnSvet Cerknica svetuje

42 Razgibajmo možgane

44 Napovednik

Slivniški pogledi – glasilo Občine Cerknica

Izdaja: Občina Cerknica, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica.

Fotografija na naslovnici: Ljubo Vukelič: Častni občan dr. France Arhar

Izid: vsak mesec, na začetku meseca. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Cerknica.

Cena: 2,78 evra za izvod s poštnino za naročnike izven občine Cerknica. Glasilo se financira iz sredstev proračuna Občine Cerknica in prihodkov oglaševanja.

Odgovorna urednica: Maruša Opeka

Uredniški odbor: Marija Hribar, Miha Jernejčič, Maruša Mele Pavlin, Polona Otoničar Pajk, Sabina Popek Simšič

Urednik fotografije: Ljubo Vukelič

Lektoriranje: Polona Otoničar Pajk

Oblikovanje: Avrora AS, d. o. o.

Tisk: Para tiskarna, d. o. o.

Naklada: 4.050 izvodov

ISSN: 2386-0197

✉ **Naslov uredništva:**

Slivniški pogledi, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica

✉ **E-naslov:** urednistvo@slivniskipogledi.si

📘 **Facebook:** Slivniški pogledi

Čas, ko si lahko oddahnemo

📷 Ljubo Vukelič

Uvodnik. Moj prvi. V poletni številki Slivniških pogledov. Priznam, pod stresom sem. Na radiu sem uvodnikov naredila verjetno par sto, ampak ta je drugačen; ostal bo zapisan. Mesec junij je bil naporen, vsi smo komaj čakali poletje, konec šole in če smo imeli res veliko srečo, tisti prvi, kratki dopust.

Letošnji junij je bil še malo napornejši zaradi volitev in svetovnega nogometnega prvenstva, ki ga še ni konec. Mnogi vročekrvno spremljajo tekme, sama pa nisem nogometna navdušenka. Po vsej verjetnosti bi drugače razmišljala, če bi se naši reprezentanci uspelo uvrstit na mondial. Potem te kar potegne v nogometno evforijo in čez noč postaneš prviržen navijač, kot se nam je to zgodilo, ko so slovenski košarkarji na evropskem prvenstvu začeli nizati uspehe. Sem med tistimi, ki so imeli srečo in so v tej sezoni že okusili slastnost hrvaškega morja, pa tudi evforičnost tamkajšnjega navijaškega vzdušja. Vsi so imeli na sebi bele in rdeče kocke, od kuharjev do trgovcev.

Osebnost sem se skoraj bolj kot dopusta veselila konca šole. Menda še bolj kot moja dva šolarja. Zadnji teden je bilo toliko nastopov in obveznosti, da smo imeli po celi hiši listke, da ne bi česa pozabili ali zamudili. Večna uganka ostaja, zakaj je treba prav vse dejavnosti zaključiti v istem tednu. Celu dve na isti dan. To je naporno tako za šolarje kot za starše.

Grem pa vedno z velikim veseljem na prireditve, ki jo pripravijo učenci ob zaključku šolskega leta in dnevu državnosti v Podružnični osnovni šoli Maksim Gaspari Begunje. Preprosto iskreni so v vsem, kar povedo na odru, in ogromno talentov imajo. Vedno namenijo del prireditve tudi dnevu državnosti, 25. juniju. Dobrih 27 let nazaj smo postali samostojni, neodvisni in ponosni. Pa smo res ponosni na svojo državo? V Begunjah, kjer živim, bi izobešene zastave lahko verjetno preštela na prste ene roke. In ko sem poslušala osnovnošolce nižjih razredov, kako spoštljivo so govorili o Sloveniji, sem si zaželela, da bi odrasli v odgovorne državljane in ostali ponosni na državo, v kateri živijo.

Ponosni moramo biti tudi na ljudi med nami, tiste, ki se trudijo za skupnost. Na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku občine Cerknica župan **Marko Rupar** vsako leto podeli najvišja občinska priznanja. Letos je naziv častnega občana prejel **dr. France Arhar** – za svoje življenjsko delo na področju bančništva in ker je tudi kot svetovljan ostal zvest Notranjski. Najvišje občinsko priznanje 12. junij je prejel Jože Turšič za posebne zasluge na področju civilne zaščite in gasilstva. Čestitke vsem in hvala, ker doprinate k skupnosti.

Morda pa bi bil drugo leto čas, da občina ponovno dobi častno občanko. Do sedaj ima samo eno dobitnico tega laskavega naziva, čeprav je žensk, ki izstopajo, tudi v naši sredi veliko. Je pa žalostno, da se morajo po vseh statistikah za svoj položaj, kariero, izobrazbo še vedno precej bolj dokazovati kot moški.

Ženske imajo osrednje mesto tudi v družini, katere temelj je tradicionalno poroka. In o porokah pišem v tej številki. Vsak vikend se sliši hupanje po vasi, pa ne samo zato, da se ve, da je poroka, in da otroci pritečejo po bombone, hupa se zato, da se odženejo zli duhovi. Cel kup vraž spremlja ta obred in ja, mislim, da ni neveste, ki vseh teh običajev ne bi vzela resno. Tudi jaz sem jih, priznam. Metanje riža, seveda celih vrečk, za plodnost in obilje. Nevesta naj ima nekaj starega, novega, izposojenega in nekaj modrega – vse to odžene nesrečo v zakonu. Ja, lahko bi bilo tako preprosto, pa ni. Prebrali boste, da je ločitev, vsaj v občini Cerknica, pol toliko, kolikor je porok. Včasih so razlike prevelike in tudi prstan ne pomaga, čeprav ima že tisočletno tradicijo. Moja babica še vedno pravi, da je vse kompromis.

Tudi poletje naj bo kompromis med aktivnostmi in počitkom. Pomembno se je umiriti, globoko vdihniti in se začeti zavedati, da vsak dan v življenju šteje. Še posebej pa tak, ko si brez slabe vesti privoščimo oddih – s kupom knjig ali novim hobijem, ki ga bomo preizkusili prvič v življenju. Dolgčas vam to poletje ne bo, tudi če boste letos ostali doma, saj organizatorji v naši občini vsako leto bolj zavzeto pripravljajo dogodke.

Za konec pa še rima prvošolke Ive: »Končno gremo na dopust, vsi široko nasmejanih ust!« Lepo poletje in se bomo v septembrski številki.

Sabina Popek Simšič

Ivanka Mulec (T' Gurejna) z Otoka

Letnik 1949. Otočanka, ki ve, da jezero piše zakone. Govedorejka. Petdeset let je s kosilnico kosila vse travniške površine na kmetiji, tudi parcele v jezeru. Zvesta zemlji in domačiji, ki skupaj s staro kaščo, z jámnico na vrtu, z gozdom v ozadju pripovedujejo o dobrodošlosti narave.

O nastanku vasi Otok kroži več zgodb.

Prvotni naseljenci naj bi bili mostiščarji. Učitelj Jordan, rojen 1907, je bil očaran, ker je bilo okrog Otoka toliko vode. Pripejli so ga z vozičkom iz Iga vasi, ker je bila tam matična šola. On je začel s to zgodbo o nezakonskih otrocih. So pa tudi zgodbe o pastirjih, pa o ciganih. Pravijo, da je bila vas na Otočcu, da je še videti ostanke. Imenovala se je Otočnica. Šele potem, menda je pogorelo, smo se preselili sem, kjer smo sedaj. Vas ni izpostavljena burji, je pa veter živ hudič. Kaže, da so hišna imena nastala po imenih gospodarjev: Jeršnavi, Lukavi, Urbanavi, Mihavi, Anžetavi, Martinavi, Stricavi.

Hinko Dolenc je zapisal, da je vas Otok kakor mala republika.

Svoje čase so rekli, da so bili v vasi res zelo povezani med sabo in da niso želeli, da kdo pride od zunaj notri. Mogoče bi držalo, če so to drugi ljudje opazili.

Vaša hiša je pogorela 16. maja 1942.

Italijanska granata je zadela hišo in gospodarsko poslopje, ostala je samo kašča. Zaradi neresničnih govoric, da so v vasi partizani. Takrat je bilo v hlevu pet glav živine, imeli smo tudi mlade

pujske. Živine niso utegnili rešiti. Ata si je ravno orodje napravil, sodobno za tisti čas, in je vse pogorelo. Mati so bili stari okrog devetdeset let. Tiste granate so padale, hodili so kar po dvorišču gor in dol. Vsi so bežali v gozd. Moj sosed Miro ve povedati, da je mežnar prišel samo preverit, kaj je na Otoku. V gozd jim je prišel povedat, da je pogorelo. Vaščani so spraševali: »Kaj je pogorelo?« Odgovorili je: »Saj sem rekel, da je vse!« Potem so moške odpeljali v Pivko v arest, ženske so pa same s pogorišča v gozd vlačile ostanke. Ženske so šle v Cerknico prosit, da v vasi ni moške delovne sile. Drugi so šli s tistega, kar so imeli gori, naš ata pa je moral spet od začetka. Moj ata se je dosti nadelal. Vsi smo bili doma: ata, mama, jaz. Živeli smo od kmetije. Plačevala sem si za pokojnino. Z Otoka hoditi v službo bi bilo težko. Starša sta bila bolna. Družina živi skupaj in mora dobiti ena sredstva, da gre skozi.

Vaši prvi spomini.

Mi nismo otroci vrtca. Živeli smo skupaj s starši. Moja mama je bila iz Martinjaka, vendar je tam živela samo prvih deset let. Njena mama je bila doma z Otoka. Torej sem res ena otoška sorta. Eden

izmed mojih prvih spominov je, ko so leta 1953 obnavljali hišo. V vozičku sem vozila cegel. Tisto je bil »a aj voziček«. Punčke me niso zanimale, čeprav so mi jih pošiljali iz Amerike. Starši so mi nudili, kar so mogli. Morala sem pomagati na

» V vozičku sem vozila cegel. Tisto je bil »a aj voziček.«

kmetiji. Pasla sem krave, to je bilo tudi eno poglavje. Vsak svoje na enem pašniku. Pasli smo tudi po gozdu. Bili smo eni letniki, pastirji so prihajali tudi od zunaj. Pekli smo krompir, štirnice smo delali po bregu. Bili smo umazani do vrha. Ilovnato je bilo, to smo delali dopoldne, popoldne je bilo že vse razsušeno in smo obnavljali. Pasli smo okrog trideset glav, v glavnem goveje. Mežnarjeva mama je tudi hodila past; navadila nas je verouk. Bila je živi leksikon. Ko smo krave pasli, je bilo nešteto kobilic. Velike in majhne – sedaj jih več ne vidim. To je bila hrana za ptice. Ko smo se ulegli na zemljo, so skakale okrog nas.

Na paši smo lovili ribe tudi na zanko. Tisti, ki je bil spreten, je lovil. Lovili smo tudi s košem. Ribe malo popečeš, imajo zanimiv okus. Zgodilo se je že, da so zapisali, da ribo po vrhu prerežeš, deneš na polovico in jo očistiš, toda ribe nismo nikoli znotraj očistili, ker je po sredi ena sokrvica, kar daje ribi značilen okus.

Kdaj so gradili otoški most?

Ta most se je delal v zimi leta 1948/49. Pobrli so kamen po Otoškem griču in pustili vrzel, da gre splav skozenj. To so delali sami vaščani. Prej je šlo pa po vodi. So kričali: »Čoln!« pa so šli prepejlat. Ni bilo drugih šumov in se je slišalo. Mama je gnala kravo v Dolenjo vas k Ribčavem k biku čez eno brv. Možakar je strašno kričal, da se bo udrla. Mama se je spraševala: »Kaj naj pa sedaj naredim?« Ali nazaj ali naprej. Šla je naprej

Ivanka Mulec je bila glavni kosec pri hiši.

in se ni udrlo. Enkrat je šla v Vratah pa voda. Vrgla se je na kravo, da bo prišla čez. Na sredini pa jo je krava v vodo stresla, pa je bilo. Spet drugič ji je krava ušla okrog Gorice pa jo je mogla čakati.

Kje so pristajali otoški čolni?

Svoje čase ni bilo pristanov, saj je bilo pristanišče povsod. Bila je ena tepka spodaj, Naduli pravimo, tam so privezovali čolne. S čolnom je prišel tako, da je bil čim bližje do vasi. Kjer so privezovali čolne – do vasi je bilo več steza. Tudi jezerska megla je zelo zanimiva. Je dosti huda. Mama je strica s čolnom peljala na lov v Zadnji kraj. Zjutraj. Rekel ji je: »Merkaj, da se ne boš izgubila, je gosta megla.« Vesla, vesla. Petelini so peli čisto drugje. V Vratah je prišla ven, namesto da bi prišla pod vas. Je potem pogruntala: peš domov, potem pa po čoln. Jezerski čolni. Kakšen pa je drevak? Meni sploh ni jasno – pri nas se ni reklo drugače kot čoln. Drevak naj bi bil po moje iz enega drevesa; no, to bi bil potem deblak. Ta jezerski čoln je sestavljen iz več delov. O drevaku se je začelo pisati, ko so delali poskuse z jezerom. Takrat sem v časopisu brala o tem drevaku na jezeru. Kdor je klical na pomoč za prevoz, je kričal: »S čolnom pridi!«

» Petelini so peli čisto drugje. V Vratah je prišla ven, namesto da bi prišla pod vas.«

Voda je nevarna in ima veliko moč.

Moja mama me je kar vlekla v vodo in morala sem plavati. Zelo se je bala zame. Ena generacija pred mano, to je bilo pred sto leti, je bila grozno rada v vodi in s čolni. Eno nedeljo so se deli v čoln. Veter jih je odnesel tja proti Žerovnici, mulci so rjovel v čolnu. Na Otoku so pogruntali, da jih ni. Tudi z Otoka so rjovel in jim dajali napotke: »Samo notri sedite!« Potem so šli z drugim čolnom za njimi.

Delala sem izpit za avto. Treba je bilo iti na avtobus, bila je voda. Ata si je izposodil čoln, da me bo peljal, burja je pihala. Ata je rekel, da led prinaša. Lahko ti čoln zdrobi. Zato je moral čakati toliko časa pri gozdu, da je led odneslo, da je šel potem lahko nazaj. Ko so bili

V štali je pet glav govedu.

graničarji, sta dve ženski peljali enega graničarja čez. Je bilo pa plavje, sta ga pa kar nagnali iz čolna. Vožnjo s čolnom so morale obvladati vse otoške ženske.

Ali je voda v izvirih okrog Otoka še pitna?

Ne vem, če je. Prej smo vozili vodo iz Obrha. Tudi živino smo gonili pit v Obrh. Mrzlik presahne, Obrh ne. Ata je velikokrat pripeljal majhne klene. Bilo jih je vse polno. Sedaj jih ne vidiš. Ko so bili tukaj taborniki, so dali vodo pregledat. Ugotovili so, da so ene niti notri. Kaj je to, ne vem. Prej so bili tudi kamni notri. Sedaj je ostal samo še eden. Kar naprej so tudi minirali in voda čisto drugače teče, saj so se skladi posedli. Menke smo lovili pod tistimi skalami, ko smo pasli.

V jezeru so tudi neavtohtone ribe.

Enkrat smo šli v Tresenec pa so mi prišli pomagat. V bregu vidim pisano ribo. Potem so mi povedali, da so to ostrizi. Čez dva dni jih ni bilo več, ker so jih pobrali ptiči, ki tudi niso bili od tu.

Bili ste glavni kosec pri hiši.

Dve leti nazaj sem še vse pokosila s kosilnico Bertolini. Ata jo je kupil leta 1964. Takrat je bil vetrolom v Suhem vrhu in je podrlo precej lesa. Iz tega smo potem kupili kosilnico. Bolj na majhna kolesa, da se ne bom prevrnila. Ko sem bila stara sedemnajst let, sem začela kositi. Petdeset let sem bila na kosilnici. Še vedno dela, ni pa bila rabljena za nobeno drugo stvar. Ata je rekel, da je kosilnica narejena samo za kositi. Začetek je bil težak. Velika trava. Na kratko obračati, da se ne tepta. Najhujše je bilo

pa to: s to kosilnico je bilo treba kositi tako kot s konjsko – okoli. Kosilnica pa zahaja: malo trave potepta. Morala sem dobiti dovoljenje od ata, da sem kosila, kot sem hotela. Navade od prej je stroj podrł. Ni šlo prav. Revolucijo so prinesli: kosilnica, motorna žaga in betonski mešalec. Kupili smo tudi motorno žago, vendar z njo nisem nikoli delala. Zaradi varnosti morata iti po dva v gozd. Z očetom sva podirala drevesa na roko z žago amerikanko. Enkrat so delali traso za gozdno cesto. Bila je ena debela smreka, tisto sva spodrezala. Je pa padla čez eno dolino. Prišli so trije gozdni delavci z žago in se čudili, kako sva jo spodrezala. Pri nas ni bilo delitve na moško in žensko delo: delala sem vse. Sekalo se je na sok spomladi in vse smo obelili. Do jeseni se je pustilo, da se je posušilo, da je bilo lažje. Potem smo zvezli s konjem, ki je dobro obvladal delo. Na rampo, potem pa na kamion.

» Ko sem bila stara sedemnajst let, sem začela kositi.«

Redite tudi živino.

Imam tri krave in dve telički. Ko sem obnavljala štalno, smo morali dati živino ven pod kozolec. Morala sem predčasno oddati eno zelo lepo teličko. Dolgo nisem mogla priti do sivo-rjave teličke, ki bi bila za pleme. Letos sta se rodili dve. Pasma se križa, da da žival več mesa. Teličke oddajam pri dveh, treh mesecih. Včasih je prišel kupec v štalno. Sedaj pa preko interneta prodajaš po celi Sloveniji.

Na vrtu imate prav posebno jámnico za krompir.

V tej jámnici smo skladiščili krompir, ni nikoli zmrznil. Pred vhodom in nad majhnimi vrati je bil obok izdelan iz bika (jezerski biček). Nad tem pa je bila velika kopica iz jezerske stelje, ki smo jo po potrebi obnavljali. To je bila streha jámnice in tudi toplotna zaščita. Sedaj je stanje tako, da se bo strop udr. Ta jámnica je edinstvena, vendar žal že dalj časa propada.

Vaščani si prizadevate, da bi asfaltirali cesto.

Kakšna katastrofa pa je asfalt? Dokler smo hodili peš, pa s konjičkom, z voličkom, s kolesom, je bila ta cesta v redu. Sedaj so na njej avtomobili in tovornjaki, to pa ne more biti, makadam in ta vozila, to ne gre skupaj. Otoški avto, ga že od zdaleč vidiš, saj je ves zaprašen. Vse, kar se na jezeru dela, je na Otoku halo: ali ga zajezujejo ali pa sušijo, na Otoku je vedno halo. Nas je pa čedalje manj.

Bliža se kresna noč. Ste ohranili katerega izmed starih običajev?

Ivankin kresni večer

Pri nas smo ga ohranili. Sosed Miro gre iskat praproto, ne suličasto, temveč orlovo. Zvečer, pred kresnim dnevom. Prej je to delal ata. Sedaj jaz. Postavim lojtro in denem šopek praproti za vsako streho. Tam, kjer je nižje. Na kozolec ne morem, ker je previsok, dam pa bolj spodaj, toda visoko. To se potem pusti, kakor veter odnese. Če dobro denem, je lahko še do drugega leta, toda

pri meni ni. Ta navada je ostala. Šopek praproti denem tudi k pasji bajti. Denem ene tri štiri praproti skupaj, da lepo zgleda; po mojem okusu. To je zame ena čarobna stvar. Spominjam se, da so se posipale tudi glavice rožic na prag, vendar se meni to ni dopadlo, da bi rožice posipala. Za Krstnika so hodili tudi žegnati po njivah. Ne vem, če še kdo gre.

- Opravljamo storitve **sečnje, spravila in odkupa lesa.**
- Zagotavljamo korektne cene, izmere in zanesljivo plačilo.
- Smo zanesljivi, odzivni in učinkoviti.

Preizkusite nas!

Vaš klic pričakuje odkupovalec **Ernest Kržič, dipl. inž. gozd. (UN)**
051 635 905, ernest@branal.si

Junijska seja občinskega sveta

Župan Marko Rupar je v četrtek, 21. junija, sklical sejo Občinskega sveta Občine Cerknica, na kateri so svetniki obravnavali štirinajst točk dnevnega reda, med katerimi je bil tudi rebalans proračuna.

S predlogom rebalansa za leto 2018 na občinski upravi ocenjujejo prihodke v višini nekaj manj kot 13.430.000 evrov. Na prihodkovni ravni se bodo na podlagi Zakona o financiranju občin za leto 2018 povišala sredstva za 12.528 evrov, kar se bo dodatno namenilo za rekonstrukcijo ceste Sveti Vid–Korošče–Župeno.

Smotrno najemanje kreditov

Občinski proračun ima tudi novo postavko, na podlagi katere bo omogočeno subvencioniranje obrestne mere podjetniških kreditov do višine 75 odstotkov vseh plačanih obresti za posamezno vlogo. Program za subvencioniranje obrestne mere podjetniških kreditov je pripravila Regionalna razvojna agencija (RRA) Zeleni kras za vse občine primorsko-notranjske regije. Razpis je objavljen na spletnih straneh RRA in občine.

Čeprav je večina svetnikov predlagan rebalans potrdila, pa je bilo s strani nekaterih na tej točki slišati očitke, da se občina preveč zadolžuje. Župan je te navedbe zanimal in zagotovil, da občinska uprava ravna gospodarno, pri najemanju kreditov pa naj bi šlo gre zgolj za dolgoročne kredite, ki so bili upravičeni in potrebni, da je občina lahko zagotovila lasten delež pri projektih, ki so bili sofinancirani iz nepovratnih državnih in evropskih sredstev.

Svetniki so obravnavali in potrdili tudi dva odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu. Načrt za urejanje centra Cerknice je bil sprejet še v drugi obravnavi, o načrtu stanovanjske soseske v Dovcah pa so svetniki odločali prvič.

Imenovanji na funkciji

Zaradi lanskoletnih sprememb Zakona o športu, po katerem mora biti financiranje športnih programov, ki se financirajo iz

javnih sredstev, bolj evidentno, so morali na občinski upravi prilagoditi tudi Odlok o postopku in merilih za sofinanciranje letnega programa športa, pri čemer je aktivno sodelovala tudi Športna zveza Cerknica.

Na seji je Občinski svet dal soglasje novi direktorici Zdravstvenega doma dr. Božidarja Lavriča, **Olgi Doles**, dr. med., spec. spl. med., ki je do sedaj opravljala funkcijo v. d. direktorice.

Je bil pa na seji na funkcijo svetnika potrjen **Janez Ključar** iz vrst Slovenske demokratske stranke (SDS), ki je nasledil svetnico **Vido Debevc**.

Za občane in občanke je pomembna novica ta, da so svetniki s potrditvijo sklepa podprli načrt razvoja širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij naslednje generacije na območjih tako imenovanih belih lis in območjih, ki za komercialne ponudnike niso tržno zanimiva, je pa dostop do širokopasovne povezave za prebivalce in razvoj zelo pomemben.

Širokopasovno omrežje naslednje generacije

Občina Cerknica je v letu 2016 skupaj še s preostalimi 161 občinami v Sloveniji pristopila k projektu RUNE, ki bo izveden z zasebnimi sredstvi. Zgrajeno bo odprto omrežje, ki bo na voljo vsem operaterjem, in sicer na območjih, ki so redko poseljena in operaterji nimajo komercialnega interesa. V okviru tega projekta bo zgrajenih minimalno 561 priključkov. Na območju belih lis pa je za občino Cerknica navedenih 15 priključkov, ki bodo zgrajeni v okviru gradnje odprtega širokopasovnega omrežja.

Terminsko je izvedba projekta predvidena tako, da se bo v mesecu septembru pričelo projektiranje tras, ki naj bi trajalo nekeje od tri do štiri mesece. V spomladanskih mesecih prihodnjega leta pa se bo začela izgradnja navedenega omrežja. V mesecu septembru bo občinska uprava skupaj s predstavniki izvajalcev po krajevnih skupnostih organizirala informativne sestanke, na katerih bodo podrobneje predstavljeni projekt ter predvidene trase izgradnje. ■

Gradnja krožišča v Žajfnici

V preteklih dneh je bila za krožišče v Žajfnici v Cerknici podpisana uvedba v začetek gradbenih del. Težko pričakovano krožišče pomeni rešitev za nevaren cestni odsek, na katerem so vozniki pogosto ravnali v nasprotju s prometnimi predpisi. Gradnjo krožišča v skupni vrednosti 370.000 evrov sofinancirata Direkcija Republike Slovenije (RS) za infrastrukturo in Občina Cerknica. »Direkcija bo prispevala 320.000 evrov, razliko pa občina,« potrdi **Samo Mlinar** z občinske uprave. Poleg krožišča bodo na tem delu poskrbeli še za izgradnjo pločnika in javne razsvetljave ter obnovo kanalizacijskega omrežja in vodovodnega sistema. Dela bodo predvidoma zaključena v mesecu novembru, do takrat pa na občini voznike pozivajo, da upoštevajo spremenjeno prometno signalizacijo. O morebitnih zaporah pa bodo občani obveščeni prek sredstev javnega obveščanja. ■

Občina prispevala za počitnice otrok

Pri Rdečem križu Slovenije, območnem združenju Cerknica-Loška dolina-Bloke, vsako leto organizirajo letovanje otrok. Letos jim je Zavod za zdravstveno zavarovanje RS potrdil 53 mest, prijav pa je bilo 78. »Na pomoč nam je prijazno priskočila Občina Cerknica, ki je zagotovila sredstva še za preostanek otrok, tako da bodo ob enakem doplačilu staršev, to je sto evrov na otroka, lahko letovali vsi prijavljeni otroci,« z veseljem pove **Nina Jerič**, koordinatorka območnega združenja. Občinska uprava bo krila znesek v višini 260 evrov na otroka samo za otroke iz občine Cerknica, teh je 22, za otroke iz drugih občin pa je donacijo za letovanje prispevalo podjetje emb-papst, d. o. o. Dnevi od 21. do 31. julija bodo tako za najmlajše, ki bodo počitnice preživeli v Hostlu Dob na Krku (nekdanji Domžalski dom), zagotovo nekaj posebnega. ■

Novi prostori knjižnice

Na dvorišču glavnega objekta Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica je stal močno dotrajan pomožen objekt, ki ga je knjižnica uporabljala delno za garažo in skladišče ter delno za delavnico. Objekt je bil tako dotrajan, da z ekonomskega in tehničnega vidika njegova obnova ni bila smotna, zato je Občina Cerknica pripravila vso potrebno dokumentacijo za rušitev in izgradnjo novega poslopja, ki bo namenjeno širitvi prostorskih kapacitet knjižnice. V pritličju objekta je predviden vhod iz dvorišča v predprostor, ki vodi v hišnikovo delavnico in prostore arhiva, v nadstropju pa bo dodatni prostor knjižnice, ki bo z obstoječim objektom povezan s povezovalnim hodnikom. Naložbo bo v višini 400.000 evrov financirala Občina Cerknica, preostanek v višini 100.000 evrov pa bo zagotovila Knjižnica Jožeta Udoviča. ■

Obrežite zelenje!

Javno podjetje Komunala Cerknica, d. o. o., in Občina Cerknica pozivata lastnike in uporabnike vrtov, dvorišč in zemljišč, da obrežejo moteče zelenje, ki sega na ceste in pločnike. Bujno rastje namreč na marsikaterem odseku slabša vidljivost in s tem ogroža udeležence v cestnem prometu. Prav tako pa moti tudi delavce komunalne službe pri odvozu smeti. Na komunalni zato pozivajo lastnike zemljišč, da poskrbijo za rastje, saj bodo le tako njihovi uslužbenci kar se da hitro opravili svoje delo in ne bodo povzročali dodatne gneče na cestah. ■

Zlate petice za sedemnajst učencev

Tudi letos je župan že tradicionalno sprejel uspešne učence iz osnovnih šol občine Cerknica. Priznanje Zlata petica, ki ga prejmejo učenci za odličnost v vseh letih šolanja, je doseglo sedemnajst učenk in učencev. Osem iz OŠ Notranjski odred Cerknica, sedem iz OŠ Jožeta Krajca Rakek in dva iz POŠ 11. maj Grahovo. Priznanje za odličnost v devetem razredu osnovne šole je prejelo šest učencev in učenk. V iztekajočem šolskem letu so bili učenci zelo uspešni tudi na državnih tekmovanjih, saj je priznanja skupno osvojilo kar 54 učencev in učenk rakovške, cerkniške in grahovske šole in glasbene šole.

Župan **Marko Rupar** se je s posebnim priznanjem za trud in prizadevnost zahvalil tudi učiteljem, učiteljicam, mentoricam in mentorjem ter ravnateljicam in ravnatelju. Da šole premorejo veliko mladih talentov, pa se je izkazalo tudi na odru cerkniškega kulturnega doma. Program, ki je potekal v ponedeljek, 18. junija, so z nastopi popestrili kar učenci in učenke. Nastopili so: Komorna zasedba Hlodi, gimnastičarka **Kajta Rovan**, violinistka **Neža Rutar Rikke**, nagrajeni otroški pevski zbor in plesalke iz cerkniške osnove šole ter plesalec **Andraž Zalar**. ■

Več sredstev za spodbujanje zaposlovanja

Občina Cerknica z javnim razpisom za sofinanciranje razvoja malega gospodarstva vsakoletno spodbuja zaposlovanje brezposelnih oseb in samozaposlovanje. Letos je na voljo 60.000 evrov proračunskih sredstev. Na naslov občinske uprave je prispelo 32 vlog. Za zdaj še ni znano, koliko vlog bo tudi uspešno rešenih, saj se je zaradi preverjanja podatkov iz uradnih evidenc postopek do izdaje sklepa nekoliko zavlekel. Na občini zasledujejo cilj, da ob izpolnjevanju razpisnih pogojev sredstva prejmejo vsi vlagatelji. Glede na do sedaj znane podatke kaže na veliko uspešnost vlog, zato bodo po zaslugi župana **Marka Ruperja** in zaposlenih na občinski upravi priskrbeli še dodatnih 100.000 evrov finančnih sredstev in s tem omogočili, da se sofinancerska sredstva na posameznega vlagatelja ne bodo zmanjšala.

»Ker je to eden izmed redkih načinov, da občina lahko neposredno pomaga gospodarstvu, smo se odločili, da prerazporedimo sredstva in jih namenimo zaposlovanju,« pojasni višja svetovalka za gospodarstvo na Občini Cerknica **Jasna Zalar**. Občina Cerknica bo v sodelovanju z drugimi občinami primorsko-notranjske regije prek Regionalne razvojne agencije (RRA) Zeleni kras sredstva za spodbujanje gospodarstva namenila tudi skozi razpis za subvencioniranje obrestne mere podjetniških kreditov na območju primorsko-notranjske regije. Razpis je že dostopen na spletni strani Občine Cerknica www.cerknica.si. ■

Častnemu občanu unikatno priznanje

Priznanje za naziv častni občan je najprestižnejše priznanje, ki ga Občina Cerknica podeljuje za posebne zasluge in izjemne dosežke, pomembne za občino Cerknica. Naziv častnega občana so v preteklosti že prejeli: **Jože Vidic, Tone Urbas, Edvard Lenarčič, Janez Kranjec, Drago Jakopin, Maksimiljan Rot**. Cerknica ima tudi eno častno občanko, in to je leta 2007 postala **prof. dr. Irene Portis Winner**. Letošnji prejemnik tega laskavega naziva je **dr. France Arhar**. Na podelitvi mu je župan Marko Rupar izročil unikatno priznanje, ki s krožno obliko, sestavljeno iz dveh vertikalno simetrično spojenih vrst lesa, simbolno združuje miselno in stvarno, posameznika in skupnost, vidno in nevidno, individuuum in pripadnost, tradicionalno in moderno, mlado in staro, naravno in družbeno. »Torej vse tiste elemente, ki jih mora ponotranjiti tisti, ki želi doseči višji cilj za okolje, kjer deluje,« razloži oblikovalec priznanja **Jan Petrič**. Les je tradicionalno najbolj prezentna surovina Notranjske, zato se je Petrič odločil za njegovo uporabo pri oblikovanju priznanja, ki ga na eni strani krasi jezersko trsje kot simbol okolja z znakom Občine Cerknica na vrhu, na drugi polovici pa si poleg napisa od tanke proti debelejši sledijo polkrožne črte, ki ponazarjajo osebnostno rast. »Zlata barva izžareva pomembnost dela, s katerim je prejemnik doprinesel k skupnosti,« še razkriva Petrič. ■

© Jan Petrič, Svetlomodro, oblikovalski studio

Avtorica: **Maruša Mele Pavlin** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Čas za praznovanje, pohvalo in zahvalo

Občina Cerknica je ob letošnjem občinskem prazniku dobila novega častnega občana. Za življenjsko delo na področju bančništva je naziv prejel dr. France Arhar, najvišjega priznanja občine, priznanja 12. junij, se je za posebne zasluge na področju zaščite in reševanja razveselil Jože Turšič.

Častni občan

Dr. France Arhar velja za očeta slovenske valute. Dvakratni guverner in nekdanji predsednik uprave UniCredit Bank, varovalnice Vzajemna, predsednik nadzornega sveta NLB in direktor Združenja bank Slovenije je prejel že več uglednih priznanj. Med drugim ga je leta 1994 gospodarsko-diplomatski klub v Bonnu izbral za najuspešnejšega bankirja v državah v tranziciji, leta 2001 je prejel zlati častni znak svobode Republike Slovenije, decembra lani ga je predsednik države Borut Pahor imenoval za svetovalca na področju gospodarstva in financ. Funkcijo opravlja pro bono. Kot je dejal, mu omenjena priznanja veliko pomenijo, a naziv, ki ga je prejel ob 12. juniju, je nekaj posebnega, saj ga je dobil med domačimi ljudmi. Poudaril je, da rezultate prinaša delo, ki ga človek opravlja s srcem in obkrožen z ljudmi, ki jih zna spodbuditi in pohvaliti. Čeprav je vse življenje delal z denarjem, je zbranim v kulturnem domu položil na srce, da vrednost ni v denarju. Kar šteje, so ljudje.

Priznanje 12. junij

To dobro ve podpredsednik Gasilske zveze Cerknica **Jože Turšič**. 39 let je član PGD Cerknica in več kot 20 let član občinskega štaba civilne zaščite, ki jo je vodil deset let. Na področjih gasilstva ter zaščite in reševanja je že prejel številna priznanja in odlikovanja, tudi zlati znak Civilne zaščite. Njegove zasluge pri razvijanju sistema zaščite in reševanja so velike in delo izjemno. Jože Turšič je bil aktiven tudi pri gradnji gasilskega doma v Cerknici, zanj je zbiral denar in ga zidal z lastnimi rokami. »Priznanje mi veliko pomeni in ni samo moje, dobili smo ga vsi, ki delujemo v sistemu zaščite in reševanja. Pripada tudi vsem občanom, ki nas podpirajo; to nam daje zagon,« nagrajenec po podelitvi ni mogel iz svoje požrtvovalne kože.

Priznanja 12. junij se je za posebne zasluge na področju zaščite in reševanja razveselil Jože Turšič.

Za dr. Franceta Arharja je naziv nekaj posebnega, saj ga je dobil med domačimi ljudmi.

Na slavnostni seji občinskega sveta smo dobili tudi prejemnike zlatih, srebrnih in bronastih taborskih znakov.

Zlati taborski znak

Zlati taborski znak sta prejela podjetje **Eurobox** in **Ivan Kranjc**.

Samostojno podjetniško pot pod imenom Eurobox je **Franc Krajc** začel leta 2007. Od leta 2012 podjetje za izdelavo kartonske embalaže vodi Krajčev sin **Damjan**. Istega leta so v Trbovljah ustanovili podružnico za izdelavo posebnega programa. V Zasavju so namreč že leta 2007 prevzeli konkurenčno podjetje Slokart. Eurobox zaposluje več kot 60 ljudi, tudi invalide, deluje na petih tujih trgih in se ponaša z lastnim razvojnim oddelkom. Na domačem trgu dosega okoli dvanajstodstotni tržni delež. Med slovenskimi proizvajalci embalaže iz valovitega kartona je po ustvarjenih prihodkih na domačem trgu drugo. Damjan Krajc želi v naslednjih treh letih doseči petnajstodstotni domači tržni delež ter vstopiti na nove tuje trge z novimi, tudi okolju prijaznimi izdelki.

Drugi zlati nagrajenec **Ivan Kranjc** se je ob ustanovitvi leta 1968 zapisal Košarkarskemu klubu Cerknica. Danes v njem vodi veteransko sekcijo. Organizira tekmovanja v različnih mestih v Sloveniji in drugod. Posamezniki se udeležujejo tudi svetovnih veteranskih prvenstev v selekcijah Slovenije. Nagrajenec je dober organizator, poskrbeti zna za dobro vzdušje in igro brez velikih poškodb, kar košarkarski klub povezuje v prijetno ekipo.

Srebrni taborski znak

Občinstvo je zaploskalo tudi dobitnikom srebrnega taborskega znaka: Branku Štruklju, Mojci Intihar, Nejcu Gorniku, Sonji Kovič, Notranjskim rogistom ter Združenju šoferjev in avtomehaničev Cerknica.

Branko Štrukelj v Pustnem društvu Cerknica deluje več desetletij. Aktiven je cel pustni teden, organizira žaganje babe in v karnevalu poskrbi, da pustarji s traktorji po trasi zapelejo velike pustne figure. Po njegovi zaslugi se je v Cerknici ohranili običaj vleke ploha.

Mojca Intihar in **Nejc Gornik** sta mentorja pionirjem in mladini v PGD Grahovo, kar od njiju zahteva odrekanje, vaje in iskanje stika z mladimi. Mladino, ki jo pripravljata na delo med člani, rada odpeljeta na morje ali v hribe. V PGD Grahovo zaradi njiju podmladka ne manjka.

Zofija Kovič je članica Društva upokojencev Rakek od leta 1995. V zadnjih desetih letih je bila v društvu blagajničarka in aktivna članica upravnega odbora. Ni ji težko sprejeti še drugih zadolžitvev. Je tudi prostovoljka v projektu Starejši za starejše in članica Turističnega društva Rakek.

Srebrni taborski znak so prejeli tudi **Notranjski rogisti**, ki letos praznujejo 30-letnico. Skupina, ki deluje v okviru Zveze lovskih družin Notranjske, ohranja bogato lovsko kulturo in običaje na Notranjskem, v Sloveniji in tujini. Notranjski rogisti se lahko pohvalijo z več kot 300 nastopi in vsakoletnim sodelovanjem na Srečanju lovskih zborov in rogistov.

Bronasti taborski znak

Skupina in štirje posamezniki pa so prejeli bronasti taborski znak: Dragonarji generala Maistra, Janez Dragolič, Janez Lah, Marija Sečnik in Stojan Stražišar.

Pevski zbor Dragonarji generala Maistra od konca leta 2007 deluje v sklopu Društva Lovrenc. Ohranja vojaške in domoljubne pesmi iz obdobja do konca 1. svetovne vojne in pesmi, ki jih je napisal general Rudolf Maister. Dragonarji so zapeli tudi v tujini, celo na porokah prapravnukinje in prapravnuka cesarja Franca Jožefa. Pojejo v uniformah štajersko-koroško-kranjskega konjeniškega polka št. 5, ki se leta 1918 pridružil generalu Maistru.

Janez Dragolič je eden pobudnikov postavitve čebelarške učne poti na Cerkniskem jezeru in ustanovni član Kulturno-umetniškega društva Pa-leta, v okviru katerega kot ljubiteljski slikar veliko razstavlja. Je član društva Notranjskih kulturnikov Krpan Cerknica in član Društva ljubiteljev železnic Ilirska Bistrica ter vodnik v bistriškem muzeju.

Bronasti nagradjenec **Janez Lah** je od leta 1971 član Jarmarskega društva Rakek, ustanovni član Društva za podvodne dejavnosti Rak Rakek in član Ribiške družine Cerknica. Leta 2005 se je včlanil v Polharsko društvo Javorniki Rakek. Izdelal je celo stroj za odmaščevanje polharskih kožic in tako povezal varovanje dediščine in svojo izumiteljsko žilico.

Tudi **Marija Sečnik** je članica več društev. Je prostovoljka Rdečega križa in Karitas. Aktivna je pri projektu Starejši za starejše v okviru Društva upokojencev Rakek. V Medgeneracijskem društvu Zimzelen Cerknica vodi skupino Mavrica. Kulinarično tradicijo Notranjske in njene običaje pa ohranja v Društvu žena in deklet na podeželju Klasje.

Stojan Stražišar je bronasti taborski znak prejel za desetletno delovanje v programih Območnega združenja Rdečega križa Cerknica-Loška dolina-Bloke. Odlikujeta ga izjemen čut za sočloveka in znanje, ki ga prenaša na mlajše. Nepogrešljiv je pri socialnih programih, pri združenju vodi tudi ekipo prve pomoči.

Nagradjenecem je priznanja izročil župan **Marko Rupar**. Zahvalil se jim je za njihov prispevek v skupnosti in opozoril na pomen složnosti. Meni, da samo složni, tako v občini kot v državi, lahko dosegamo dobre rezultate.

Slovesno podelitev je spremljal tudi kulturni program. Ob spremljavi pianistke iz Glasbene šole Logatec **Lare Klun** je zapela mezzosopranistka iz Martinjaka **Tina Šilc**, ki v Los Angelesu opravlja magisterij iz opernega petja in vokalne umetnosti, predstavila pa se je tudi **Komorna skupina Hlodi**, ki na Glasbeni šoli Frana Gerbiča deluje pod mentorstvom **Mojce Brank**.

Občinski nagradjenci in nagradjenke

Avtorica: **Sabina Popek Simšič**

Pomlad, poletje ... poroka!

Spomladi in poleti se že tradicionalno poroči največ parov, je pa število civilnih, predvsem pa cerkvenih porok, zadnja leta močno upadlo. Podatki Statističnega urada Republike Slovenije kažejo, da je v letu 2017 zakonsko zvezo sklenilo 6.481 parov, kar je 186 (ali 2,8 odstotka) manj kot v letu prej.

V letu 2017 je bilo sklenjenih največ zakonskih zvez v mesecu septembru (1.014), sledila sta mu julij (1.011) in junij (989). Najmanj porok je bilo minulo leto sklenjenih v mesecu januarju, zgolj 189.

Dan z največ porokami je že po tradiciji sobota. Statistika beleži, da se je na soboto v lanskem letu poročilo 75,8 odstotka parov. Največ ohceti pa je bilo, verjetno zaradi kombinacije števil, v lanskem letu 17. julija.

Zanimalo nas je, ali se mlado-poročenci ob civilni poroki odločajo tudi za cerkveno. Dekan Dekanije Cerknica **Maks Ipavec** potrdi, da je cerkvenih porok malo. »Samo ena ali dve na leto, včasih pa še to ne,« pojasni Ipavec. »V zadnjih 40 letih je bilo v Begunjah skupaj 154 porok, štel sem tudi tiste vaščane, ki so se poročili zunaj naše župnije,« razloži Ipavec. »Če pa štejem samo tiste, ki so se poročili v Begunjah, je teh 109. Izstopa leto 1986, ko smo imeli kar devet porok.« Sogovornik si želi, da bi se več parov odločilo za sklenitev zakonske zveze, ne samo civilne, ampak tudi cerkvene.

Število porok v občini Cerknica

Pod okriljem Upravne enote Cerknica je bilo v lanskem letu sklenjenih 66 zakonskih zvez. »To je skupna številka za celotno območje upravne enote Cerknica, torej tudi za občini Bloke in Loška dolina,« pojasni vodja oddelka za upravne notranje zadeve **Marjanca Červek**. »Število je skupno, torej vse poroke, ki so bile sklenjene ob sobotah na gradu Snežnik, ob sredah v uradnem prostoru na Upravni enoti Cerknica in tudi poroke zunaj uradnega prostora, pri katerih je potrebno posebno dovoljenje.« Na statističnem uradu so konkretno za občino Cerknica zabeležili 32 sklenjenih

» Pod okriljem Upravne enote Cerknica je bilo v lanskem letu sklenjenih 66 zakonskih zvez.«

Prijatelji so Vanji in Igorju namesto mlajev postavili plakat z njuno sliko. (© Goran Ivković)

zakonskih zvez. »Poroke zunaj uradnih prostorov so seveda možne,« potrdi Červekova, »vendar pa mora biti lokacija primerna.« Izbira lokacije po željah ženina in neveste je povezana z dodatnimi stroški; ti znašajo 170 evrov.

Za poroko zunaj uradne lokacije se je odločila tudi **Martina Ličen** iz Ivanjega sela. »Svatov sva imela malo čez 50 in od tega je bilo kar 15 otrok. Nisem si želela, da bi bili v zaprti v gostilni in da bi imeli težave z animacijo najmlajših. Lovska kočica v Zelšah se nama je zdela

idealna lokacija, na prostem, z veliko prostora,« pripoveduje Martina. Mladoporočenci, ki si želijo velike poroke z velikim številom svatov, imajo največ težav ravno z iskanjem primerne prostora, saj v občini ni večjega gostinskega lokala. Primerno lokacijo je treba poiskati in rezervirati veliko prej. »Lovska kočica v Zelšah je zasedena skoraj leto vnaprej,« svojo izkušnjo deli Martina. Za rezervacijo je klicala v začetku januarja letos in dobila še zadnjo soboto v mesecu juniju, ki je bila prosta. Ker povabljenih nista imela veliko, sta za vse poskrbela sama – za dekoracijo, vabila in hrano. Čeprav je catering na večjih zabavah in porokah pogost, se za tovrstno obliko postrežbe nista odločila. »Najina poroka ni bila ravno tradicionalna, tudi moja barva obleke ne,« se nasmeje Martina.

» Od 1. januarja letos dalje se pari lahko poročajo brez prič.«

V Ivanjem selu jima tudi niso postavili mlajev. »Če bi želela imeti mlaje, bi morala vse organizirati sama, ni pa tako, da bi se vaščani zbrali in sami organizirali,« izkušnjo deli sogovornica. Šega postavljanja mlajev je v določenih predelih Slovenije že skoraj povsem pozabljena. Na Notranjskem je običaj, da se na predvečer poroke nevesti postavi dva mlaja, ženinu pa enega. Mlaj mora biti visok in raven, z lepim vrhom in lepo okrašen. Po šegi bi morali vse to pripraviti le neporočeni, kar pa se je zdaj seveda spremenilo. Mlaje se pogosteje kot za poroko postavlja ob okroglih obletnicah.

Tradicionalno poroko, z vsemi šegami, sta imela **Lara Obreza**, po novem

V Martinjaku okoli mlajev fantje ovijajo kite, ki jih v okoliških vaseh navadno ne. Kite običajno začnejo plesti že na začetku tedna. (© Tomaž Sedonja)

Kolar, iz Slivic in **Andrej** iz Planine. »Mlaje so postavili meni in Andreju,« pove Lara, »šranga pa je bila taka, kot mora biti.« Šranga je šega, s katerim naj bi ženin pokazal svoje spretnost in potrdil, da si nevesto zasluži. »Slivčani so čez cesto postavili gasilske klopi in avto. Ko je Andrej hodil do šrangarjev, so me samske slivske punce ukradle in me skrile na sosedov gank,« se spominja Lara. Za Andreja pa se je še takrat začelo pravo delo. »Sprashevali so ga, kako se imenujejo listi v herbariju, z brentačo je moral streljati v tarčo, pripeljali so mu staro kravo, ki jo je moral pomolsti,« našteva. Na koncu je moral seveda poiskati nevesto in ji zapeti podoknico. Vaščani so vendarle pustili Andreju, da omoži Laro, a se jim je moral poleg dokazovanja spretnosti odkupiti še s tremi pujski (hranilniki) denarja.

Kdaj je pravi čas za poroko?

Lara in Martina sta mnenja, da leta za poroko niso pomembna. »Poročiš se, ko začutiš, da je čas za naslednji korak,« pravi Martina in dodaja, da starost ne igra nobene vloge. Sicer pa je v Sloveniji povprečna starost ženinov ob sklenitvi zakonske zveze 35,3 leta, neveste pa so povprečno stare 32,7 leta. Da leta niso ovira, pove tudi podatek, da je bila lansko leto največja razlika med ženinom in nevesto več kot 50 let.

Po podatkih za leto 2017 je prvo zakonsko zvezo sklenilo 5.851 (90,3 odstotka) ženinov in 5.827 (89,9 odstotka) nevest, pri 5.485 parih (84,6 odstotka)

pa je bila to za oba prva zakonska zveza. Ženini, ki so se poročali prvič, so bili stari povprečno 32,2 leta; neveste, ki so se poročale prvič, pa so bile od njih v povprečju dve leti mlajše (30,1 leta).

Razveze v občini Cerknica

Seveda pa je poroka le eden izmed dni v življenju parov. Vsakdan ni vedno tako veder in zabaven. Mnogi pari se z izzivi skupnega življenja ne znajo soočiti, zato je razveza neizbežna. Na območju občine Cerknica se je v letu 2017 razvezalo kar 17 parov. Tudi številke iz preteklih let kažejo, da se jih je v zadnjih desetih letih na letni ravni razvezalo 13. Očitno pa tudi v zrelih letih pari spoznajo, da niso za skupaj.

Po podatkih statističnega urada je bilo devet parov, ki so se razvezali po petdesetih ali več letih skupnega življenja. V letih dela na upravni enoti se je tudi Marjanci Červek že zgodilo, da so bile na poroki solze, zgodilo se je tudi nekaj odpovedi porok en dan prej. »Bolje prej kot na licu mesta, kar pa se nam k sreči še ni zgodilo,« je prepričana Červekova.

Sprememba določbe družinskega zakonika

Od 1. januarja letos dalje se pari lahko poročajo brez prič, saj so v veljavo stopili novi člani družinskega zakonika, ki so prinesli več novosti glede sklenitve zakonske zveze. Poleg tega je mogoče obred na željo ženina in neveste skleniti samo pred matičarjem. Pred spremembo družinskega zakonika je sklenitvi zakonske zveze poleg matičarja prisostvoval tudi pooblaščenec načelnika upravne enote, ki je ženina in nevesto vprašal, ali želita skleniti zakonsko zvezo, in na koncu podal ugotovitev, da je bila zveza sklenjena. Po novem so tudi vsi župani že na podlagi zakona pooblašteni, da lahko sklenejo zakonsko zvezo, medtem ko so prej morali prejeti pooblastilo načelnika. Mogoče pa bo tudi obnoviti poročne zaobljube, kar bo upravna enota zabeležila kot ponovitev slovesnosti. Obred vas bo stal 170 evrov, kolikor sicer navadno pare stane poroka zunaj uradnih prostorov.

Dekleta v Slivcah so ukradla nevesto Laro. (© osebni arhiv Lare Kolar)

Avtorica: Polona Otoničar Pajk Fotograf: Mavric Pivk

Nov začetek za lesno obrt

Lipsenjec Jan Petrič se je povezal s tremi lesnimi proizvajalci z območja Notranjske, iz vsake občine enim, razvili so skupno blagovno znamko LLEESS in izdelali nove produkte z dodano vrednostjo. Projekt Les in design je bil izbran na javnem razpisu Lokalne akcijske skupine (LAS) Notranjska in sofinanciran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Petrič, sicer oblikovalec vizualnih komunikacij, se je na magistrskem študiju v Španiji med drugim srečal tudi s trženjem pitne vode. Četudi gostujoča dežela ne slovi kot z vodnimi viri bogata država, pa je z uspešnim marketingom dosegla uspeh. Utrnila se mu je zamisel, da glede na vse lesno bogastvo, ki ga premoreta regija in država, tudi naši proizvajalci lahko naredijo uspešen preboj.

V juniju je Jan Petrič (skrajno desno) skupaj z mizarji projekt predstavil v dvorani cerkniškega kulturnega doma.

Nesmiselno je uvažati les v tujino in taistega čez nekaj časa predelanega uvoziti nazaj in ga plačati po večkratni ceni. Da je Petričeva blagovna znamka povezana prav z lesom, ni naključje. Doma imajo namreč mlin in žago, ki tam stojita že več kot 150 let. Njegova želja je bila oboje obnoviti, zato je brskal po razpisih in se tako povezal z LAS. Z mizarji, **Petrom Godešo** iz Žerovnice, **Ervinom Kraševcem** z Blok in **Adolfom Košmrlom** iz podjetja Naturan, d. o. o., v Loški dolini, se je poznal že od prej in vsi trije so bili pripravljene sodelovati.

Čajne mizice, stolčki, obešalniki

»Ideja projekta je združiti znanje mizarске obdelave lesa oz. izdelave pohištva z dizajnom,« pove Jan Petrič. »Izdelovalci lesenih izdelkov sicer odlično poznajo svoje delo, a sem opažal, da praviloma izdelkom manjka oblikovanje, zato tudi niso mogli uspešno samostojno prodreti na trg. Poleg oblikovanja je prav tako manjkal branding oz. ciljano

komuniciranje, zato smo oblikovali ter zaščitili blagovno znamko in logotip, pod katerima so združeni naši novooblikovani izdelki,« nadaljuje sogovornik.

Od januarja 2017 do danes so Petrič, Godeša, Kraševac in Košmrl izdelali šest različnih vrst minimalističnih izdelkov: od čajnih mizic do obešalnikov in stolčkov. V prihodnje pa si želijo ponuditi tudi nove produkte. Petrič želi, da

bi nastala družina izdelkov; da bi se npr. mizici pridružil stolček ali obešalniku nek produkt, ki bi se tudi estetsko ujemal z njim.

Na slovenski trg ne računajo

Proizvodnja izdelkov je polročna in na mesec bi lahko mizarji naredili le okoli 30 do 50 posameznih izdelkov. Kar pa seveda tudi stane. Zato bi bila cena takega izdelka za slovenski trg verjetno previsoka. »Ciljamo na zahtevnejši zahodni in skandinavski trg – upamo, da bomo kmalu začeli ponujati izdelke v Stockholmu in Parizu, zatem pa tudi na drugih lokacijah,« razloži Petrič, ki je po-

slovno zelo povezan s Parizom, saj kot kreativni vodja dela za številne znane luksuzne znamke, kot so Guerlain, Gucci, Yves Saint Laurent, Tiffany, Nina Ricci, Dior, Chloé in druge. Ni pa želja le prodaja na tujem trgu, ampak tudi povezave s tujimi oblikovalci, npr. Švedsi, s katerimi že potekajo pogovori. S tem bi jim bilo tudi lažje prodreti na njihov trg, prav tako

» Ekološki vzgib se nam zdi zelo pomemben.«

pa bi izdelki dobili pomemben doprinos. »Vsak oblikovalec ima svoje ideje, znanje, vizijo,« meni Jan. V vsakem primeru pa bi izdelava izdelkov vedno potekala na domačih tleh.

Vsem izdelkom znamke LLEESS je ključno to, da so oblikovani iz lesa, ki je trajnostno najsprejemljivejši material, saj najmanj obremenjuje vpliva na okolje. »Ko les zgine, gre nazaj v naravo; in iz tega zraste novo drevo. To je naravno,«

pojasni. »Ekološki vzgib se nam zdi zelo pomemben, tako da imajo vsi naši izdelki izpostavljen tudi svoj ogljični odtis. Poleg lokalno pridelanega lesa je ravno vzpostavitev sledljivosti najpomembnejše vodilo naše blagovne znamke,« podrobneje razloži.

Tudi pri svojem vsakdanjem delu dva od mizarjev, vključenih v projekt, uporabljata domač les, les lokalnih ponudnikov. Adolf Košmrl deluje v podjetju Naturan, d. o. o., kjer je zaposlenih deset ljudi. Izdelke večinoma izdelujejo strojno, veliko pa sodelujejo s skandinavskim trgom. »Skandinavski slog je bolj minimalističen kot naš,« pove Košmrl in doda: »ni težkih omar, polnih šare, kot pri nas. Oni imajo bolj regale, ki se jih da zložiti na sto in en način.« Lastna blagovna znamka LLEESS bi Košmrlu pomenila občutek, da imajo nekaj svojega, zato si zelo želi, da bi uspela. V sklopu njegovega podjetja

pa deluje tudi obrt, kjer ročno izdelujejo lesene stružene izdelke, kot so: skleda, krožniki, valjarji, terilci za orehe, razne šatulje in drugo; pri izdelavi uporabljajo les bukve, javorja, češnje, hruške, oreha. Ervin Kraševc, diplomirani inženir lesarstva, prihaja iz Nove vasi in se ukvarja z izdelavo notranjega pohištva po meri. Kraševcovo podjetje ima že štiridesetletno tradicijo, prevzel ga je po očetu, na samostojni poti pa je že skoraj desetletje. »Veliko večino materiala kupim v obliki ivernih plošč, masivni les pa od lastnikov z območja Notranjske in Dolenjske,« mi pove. Najpogosteje odkupuje hrast, pa tudi bukev in oreh. Največja težava se mu zdi cena pohištva: »Če bi bila cena višja, bi lahko več investiral,« pove. Prav tako ni zadovoljen s ceno na trgu mizar Peter Godeša. »Problem ni narediti, problem je prodati,« pojasni. Zato bo tudi on zelo vesel, če bodo izdelki, nastali v okviru projekta LLEESS, našli kupce. Meni, da je slovensko gospodarstvo preveč obremenjeno in da je premalo spodbud s strani države. »Včasih se zdi, da te še zavirajo,« potoži. Lesa Godeša, čigar podjetje je sicer locirano v Žerovnici, ne kupuje od lokalnih prodajalcev, za izdelavo pohištva namreč uporablja iverne plošče.

» Ciljamo na zahtevnejši zahodni in skandinavski trg.«

Naslednji razpis jeseni

LAS Notranjska je bila ustanovljena na skupščini septembra 2015, formalno potrjena s strani države pa oktobra 2016. LAS ima do leta 2023 na voljo skoraj 1,3 milijona evrov. Od tega je približno 976.300 evrov namenjenih izvajanju projektov.

Do sedaj sta bila objavljena dva javna poziva. Skupna višina razpisanih sredstev je znašala 350.000 evrov. Dragica Bratanič, svetovalka RRA Zeleni kras, pove, da so na obeh pozivih prejeli 16 vlog, upravni odbor LAS jih je odobril enajst, ministrstvu pa devet. Skupna vrednost vseh projektov znaša 385.000 evrov, delež sofinanciranja evropskih skladov pa 286.000 evrov. Prvi projekti prinašajo tudi dve novi delovni mesti.

Izdelali so šest različnih vrst minimalističnih izdelkov: od čajnih mizic do obešalnikov in stolčkov.

Poleg tega RRA Zeleni kras kot vodilni partner LAS izvaja še tri projekte LAS sodelovanje. »Dva od teh smo pridobili na javnem razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano,« pojasni Brataničeva. V okviru LAS Notranjska se tako v drugem letu delovanja izvaja dvanajst projektov v skupni vrednosti skoraj 550.000 evrov. In še pomemben podatek za vse tiste, ki imate različne ideje: naslednji razpis bo objavljen jeseni letos.

VRTNARIJA NAJDI

Velika izbira steklene embalaže

Količine so omejene.

Darilni program, zoo program, vrtni program...

<p>Odrpto: pon.-pet.: od 8. do 19. ure sob.: od 8. do 13. ure nedelje in prazniki zaprto</p>	<p>VRTNI CENTER NAJDI Podskrajnik 16b 1380 Cerknica tel.: 051 724 004, 01 709 60 35</p>
---	--

Avtorica: dr. Tadeja Primožič Fotograf: Jan Petrič

Mlinarstvo in žagarstvo – priložnost za razvoj

Študentje Oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani so letos v okviru vaj Razvoj podeželja opravili terensko delo v okolici Cerkniškega jezera, predvsem v vaseh Lipsenj in Žerovnica.

Raziskovali so mlinarstvo in žagarstvo, bistven vir informacij pa so bili pogovori z domačini. Cilj terenskega dela je bil zbrati čim več podatkov o zgodovini in sedanosti teh dveh gospodarskih dejavnosti. Študentje so zbirali podatke o razširjenosti obeh obrti, potrebnem tehničnem znanju, stavbah in opremi, izdelkih, trgovanju in zaslužku, medsebojnih odnosih in delitvi dela, prenosu obrti na mlajše (družinske člane), šegah in navadah, domačih izrazih, verovanju in ljudskem znanju, povezanem z mlinarstvom in žagarstvom, itd. Na podlagi podatkov in drugega zbranega gradiva (fotografije, risbe, skice ipd.) bodo pripravili analize stanja in vizije razvoja posameznih mlinov in žag z upoštevanjem želja lastnikov in domačinov. Nekateri od teh objektov so vpisani v Register nepremične kulturne dediščine in so neprecenljiva sestavina lokalne in slovenske kulturne dediščine. Rezultati raziskave bodo lahko izhodišče

za nadaljnje aktivnosti na mlinih in žagah, hkrati pa tudi za načrtovanje razvoja podeželja, ki bo temeljil na bogati dediščini mlinarstva in žagarstva.

MEGADOM

URESNIČI IDEJE CENEJE!

<div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">NEGA POLETNIH ZASADITEV</h3> </div> <div style="text-align: center;"> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">3⁹⁹ €</p> <p style="font-weight: bold;">GNOJILO ZA ROŽE ASEF, 1 l</p> </div>	<div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">KERAMIČNE PLOŠČICE SINTESI</h3> </div> <div style="text-align: center;"> <p style="font-weight: bold;">MARMOMIX BEIGE 9⁹⁰ €/m²</p> <p style="font-size: 0.8em;">20 x 60 cm</p> <p style="font-weight: bold;">SPAZIO FUMO 7⁹⁰ €/m²</p> <p style="font-size: 0.8em;">34 x 34 cm</p> </div>
<div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <p style="font-style: italic; font-weight: bold;">Piknik sezona se je začela</p> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">MEGA AKCIJA ŽAR NA OGLJE</h3> <p style="font-size: 0.8em;">MG654</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">79⁹⁰ €</p> </div> </div> <div style="width: 50%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">ŽARI IN PRIBORI ZA ŽAR</h3> </div> </div> </div>	<div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">SEDEŽNE GARNITURE</h3> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <p style="font-weight: bold; color: yellow;">VELIKA IZBIRA</p> </div> <div style="width: 50%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">AKCIJA</h3> <p style="font-size: 0.8em;">že za</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">259⁰⁰ €</p> </div> </div> </div>
<div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <p style="font-style: italic; font-weight: bold;">Za vroče poletne dni</p> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">BAZENI</h3> <p style="font-size: 0.8em;">IN VSE ZA NJIHOVO VZDRŽEVANJE</p> </div> </div> <div style="width: 50%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">BAZEN SWING</h3> <p style="font-size: 0.8em;">z najhitrijim robom 160 x 84 cm s kartonsko naplavo</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">95⁵⁰ €</p> </div> </div> </div>	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">SESALNIK ROWENTA R06477EA</h3> <p style="font-size: 0.8em;">Moč 750W, 4x4 razred, filter HEPA 13, izredno tiho delovanje (66 dB), XXL prostornina vrečke 4.5l, libran produkt leta 2018, 5-let garancije!</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">249⁹⁰ €</p> </div> </div> <div style="width: 50%;"> <div style="background-color: #004a99; color: white; padding: 5px; text-align: center;"> <h3 style="margin: 0;">GRELNA POSODA SHAFING 9L</h3> <p style="font-size: 0.8em;">2 posodiri za gel na stojalu</p> <p style="font-size: 2em; font-weight: bold; color: red;">39⁹⁰ €</p> </div> </div> </div>

MEGADOM PODSKRAJNIK - PODSKRAJNIK 102, 1380 CERKNICA • tel: 01/705 0 705

ODPRTO: pon.-pet. 7:00-19:00, sob. 7:00-13:00 • www.megadom.si

KUPUJTE NA OBROKE

BANKA KOPER • SUMMIT LEASING • NLB

AMERICAN EXPRESS • DINERS OBROKI

Avtorica: **Maruša Opeka** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Ita Nagode

Pred naju s fotografom stopi nekoliko sramežljivo dekle. Na prvi pogled nimava občutka, da sva se sestala z uspešno mlado glasbenico, Prešernovo nagrajenko, občasno članico orkestra Slovenske filharmonije in SNG Opera Balet Ljubljana.

Ita je v množici mogoče spregledati, je tako mila, nevpadljiva in preprosta, toda na odru ... Na odru, s saksofonom v rokah, zažari v vsem svojem sijaju. Ita skladb ne igra, ampak jih čuti. Njena izvedba ni teatralna, ampak iskrena. Čisto doživljanje išče tudi pri drugih glasbenikih. »Tako j začutim, ali je nastop pristen ali samo zaigran. Mi je pa zanimivo, da celo profesionalci velikokrat ne opazijo razlike, kar se mi zdi krivično,« pove. Na srečo pa Itina glasbena iskrenost in tehnična dovršenost izvedbe nista bili spregledani.

Na letošnjem tekmovanju EMONA je dobila prvo nagrado, za izvedbo Balade za saksofon in orkester Franka Martina s Simfoničnim orkestrom SNG Maribor pa je bila lani nagrajena s Prešernovo nagrado Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani. Ita je prepričana, da si glasbeniki uspešno kariero tlakujejo z nastopi, avdicijami, poletnimi tabori, seminarji, tekmovanji in nikakor ne za štirimi stenami predavalnic in kabinetov. »Potreben je lasten angažma. Tako prideš do poznanstev, ki odpirajo mnoga vrata,« priznava. Ravno njena profesorja **Matjaž Drevenšek** na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in **Miha Rogin** na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani sta ji pomagala, da se je lahko izkazala tudi v profesionalnih ansamblih. Nastopila je že s Komornim godalnim orkestrom Slovenske filharmonije, z orkestrom SNG

Opera in balet Maribor, sodeluje pa tudi z orkestrom SNG Opera in balet Ljubljana ter Slovensko filharmonijo. »Ko so me povabili k sodelovanju, nisem

mogla verjeti, da se mi to res dogaja,« se spominja. Vendar je kmalu spoznala tudi temno plat glasbenega profesionalizma. »Kolegialnost je v tem poslu redka. Vsak se bori zase, za svoje nastope,« potrdi.

Ob tem me poduči, da klasični glasbeniki na saksofon, ki je eden izmed mlajših instrumentov, že tako gledajo zviška. Če pa ga v rokah drži še mlada, neizkušena saksofonistka, so vzvišeni še toliko bolj. Ita je v tem času dobila že trdo kožo in vztraja pri klasični glasbi. Prav ste prebrali, pri klasični glasbi. Čeprav saksofon največkrat povezujemo z džezom, pa je ta zvrst glasbe iz izvajalskega vidika ni nikoli pritegnila. »Džez in improvizacija preprosto nista zame. Potrebujem note,« se nasmeje simpatična sogovornica.

Ob vseh teh uspehih, ki nam jih našteje, preprosto ne moremo verjeti, da bi nad saksofonom kmalu obupala že v nižji glasbeni šoli. »Po petih letih glasbene šole, ko sem na regijskem tekmovanju mladih glasbenikov (TEMSIG) dobila zlato priznanje in sem se uvrstila na državno, preprosto nisem želela več igrati. Imela sem dovolj in pri tej odločitvi sem vztrajala. Tisto leto sem tudi končala z glasbeno šolo. **Mitja Dragolič** je ugotovil, da bi bilo vendarle škoda, da pustim vse za sabo, in me je prepričal, da sem začela hoditi k njemu na ure v okviru Godbene šole. V saksofon pa sem se povsem zaljubila, ko je v Godbeni šoli začela poučevati saksofonistka **Jovana Joka**, ki me je popolnoma prevzela. Takrat sem vedela, kaj želim postati v življenju,« pripoveduje. V tistem obdobju se je tudi odločila, da se bo z gimnazije v Postojni prepisala na konservatorij.

Ita je z delavnostjo, predanostjo in voljo gradila svoj uspeh. Na vprašanje, ali ima tudi stoodstotni posluš, pa zamahne z roko. »Daleč od tega,« pravi, »moja nočna mora je ravno predmet solfeggio, kjer je pri slušnem prepoznavanju akordov in melodičnih vajah dober posluš posebej pomemben.« Ravno solfeggio je eden od izpitov, ki jo še čaka pred zaključkom tretjega letnika. Septembra pa začne s polletno mednarodno izmenjavo v Amsterdamu na Nizozemskem. Ita se veseli novih znanj in izkušenj, vendar na tuje ne odhaja povsem brezskrbno. »Po naravi sem zadržana, zato me skrbi, kako se bom vklopila v tamkajšnje družabno življenje,« je odkrita.

Se bodo pa brez nje gotovo težje znašli v cerkniški godbi. 22-letna Ita v godbi igra že od enajstega leta, z godbeniki pa je ne povezuje samo ljubezen do glasbe, ampak tudi tesna prijateljstva. Kljub temu pa priznava, da vse težje usklajuje vse obveznosti, ki jih ima v Ljubljani, z vračanjem domov na vaje čez vikende. Tako bo verjetno kmalu prišel čas, ko lte ne bomo mogli več srečati na Rakeku ali v Cerknici, ampak samo še na velikih glasbenih odrih doma in v tujini.

Za vse je svet dovolj bogat Valerija Klemenc Tine Šubic
Zadnji majski konec tedna so nam ljudske pevke Jezerska trčca v cerkvi sv. Petra na Dolenjem Jezeru pripravile koncert z naslovom Za vse je svet dovolj bogat. Prisluhnilo smo pesmim Simona Gregorčiča, ljudskim napevom in klasični glasbi. Povezovalka večera je bila **Helena Frece**. Večer so popestrile sopranistka **Eva Hepp** iz Avstrije ob spremljavi **Alje Klemenc** in ljudska pevka **Marija Baraga**. Koncert se je zaključil s pesmijo Veš, o Marija, ki so jo skupaj z nastopajočimi zapeli vsi v cerkvi.

Iz Goričkega v Piran

Cerkničan **Martin Žagar** je Slovenijo prehodil po diagonali, iz Goričkega v Piran. »Hvala Vlado Kreslin za idejo. Naredil sem 339 kilometrov v 11 dneh hoje, en dan pa sem si vzel za počitek. Hvala vsem, ki ste mi to omogočili (predvsem hvala ženi in družini), in hvala vsem prijateljem, ki ste me bodrili po poti,« je na Facebooku zapisal Žagar. (vir:)

Mari iz Martinjaka

Poznate **Ljerko Pirnat**? Verjetno ne ... Kaj pa **Mari** iz Martinjaka, kot jo kličejo že od otroštva? To pa prav gotovo. Iskriva in dobrovoljna gospa, ki, če le ni dežja, po občini potuje s svojim slovitim modrim Pony kolesom. Rada se zamoti z vezenjem gobelinov in sekljanjem zobotrebcev, pokliče na radio za glasbeno željo, obišče koncert narodno-zabavne glasbe, še posebej pa ji je v veselje zbiranje zamaškov za uboge otroke in invalide. V enajstih letih jih je nabrala kar nekaj ton. »Zdaj so se ljudje že navadili in mi jih pripeljejo kar domov,« se pohvali. Dom ji sicer veliko pomeni. Njena hiša je pred leti dobila novo fasado, vhod pa krasi slika soseda **Stojana Šparemleka**, na kar je še posebej ponosna. Mari je skromna gospa, ki pa na svoj način, po svojih zmožnostih, prispeva k boljši skupnosti. Njeni zbrani zamaški pa tako niso samo koščki plastike, ampak zlatniki dobrote, prizadevanj in skrbi za druge.

Maruša Opeka Ljubo Vukelič

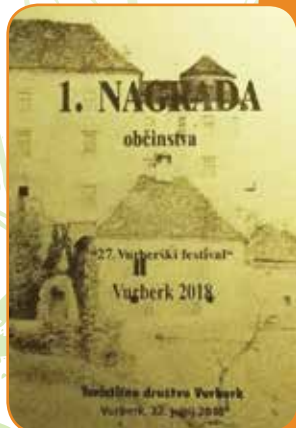
Marija Hribar

Legendarno **Zgoncovo** tovorno vozilo Ford, ki je bilo dolga leta parkirano v garaži starega zdravstvenega doma za knjižnico, je zaradi rušitve stavbe zapustilo Cerknico. Avto je bil narejen leta 1926 v Ameriki; njegova zgodovina je vredna knjige. Več o njem si lahko preberete na spletni strani Stare slike.

Praznovali 90 let

Rdeči križ posebno pozornost namenja starejšim. Ob visokih jubilejih jih prostovoljci Rdečega križa presenetijo z obiskom, majhno pozornostjo in lepimi željami. V juniju so 90. rojstni dan praznovali **Karol Mlinar** ter **Alojzija** in **Antonija Žnidaršič** iz Cerknice. Čestitkel!

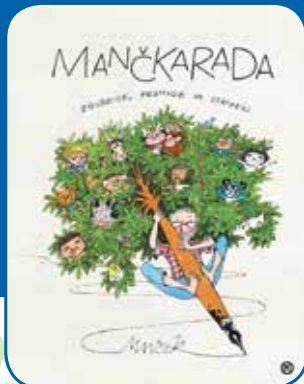

Nova pesem Ansambla Jelen z naslovom »Zakaj si odšla?« je svojo prvo javno predstavitev doživela na 27. festivalu narodno-zabavne glasbe Vurberk 2018 in prejela prvo nagrado občinstva. (vir:)

Mankčarada

Vir: www.rtvsl.si

Januarja je ilustrator **Marjan Manček** praznoval okroglih 70 let, pred kratkim pa je izšel knjižni poklon njegovi bogati, več kot štiri desetletja trajajoči karieri. V zbirki **Mančkara** so zbrane njegove ilustracije k številnim zgodbicam, pesmicam in stripom.

PGD Cerknica osvojilo prvo mesto

☞ Tjaša Prudič ☞ Miha Melink

V soboto, 26. maja, se je v Knežaku odvijalo XXIV. regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči. Tudi letos se je tekmovanja udeležila ekipa PGD Cerknica, ki so jo sestavljali **Sara Pakiž, Tjaša Prudič, Eva in Vesna Turšič, Tomaž Patermost in Matic Zalar**. Sodelovalo je devet ekip prve pomoči iz naše regije in tri gostujoče ekipe s Hrvaške. Tekmovalci so se preizkusili na štirih različnih poligonih – prometni nesreči, delovni nesreči na žagi, nesreči pri žganjekuhi in nesreči, v kateri je bil najpomembnejši pravilen transport poškodovanih. Skupno so oskrbeli 16 poškodovancev in prav vsi so pokazali dobro pripravljenost. Ekipa PGD Cerknica se je odrezala najbolje in se z zmago na regijskem tekmovanju uvrstila na državno, ki bo meseca oktobra. ■

Občani na ogledu v Križni jami

☞ ☞ Gašper Modic

Tudi letos smo v sklopu dogodkov ob občinskem prazniku v Društvu ljubiteljev Križne jame 16. junija pripravili dan odprtih vrat in tako omogočili občanom, da so si brezplačno ogledali suhi del Križne jame do I. jezera. Jamo si je v dveh terminih ogledalo več kot 60 občanov, ki so bili navdušeni. Še posebno jim bo v spominu ostala vožnja s čolnom po I. jezeru. Proti koncu šolskega leta si je jamo brezplačno ogledalo tudi več osnovnošolcev iz občin Cerknica in Loška dolina. Dogodka delno sofinancira tudi občina Cerknica. Nasploh je obisk Križne jame še vedno v porastu. Poleg samega obiska Križne jame društvo organizira veliko ostalih dogodkov, ki se odvijajo tekom celega leta. Naše aktivnosti lahko spremljate na spletni strani društva, Facebooku ali v medijih, kot so Slivniški pogledi. ■

Poletni večer na Taboru

☞ Maruša Opeka ☞ Ljubo Vukelič

Na predvečer dneva državnosti že tradicionalno poteka Poletni večer na Taboru v organizaciji Kulturnega društva (KD) Godbe Cerknica in Občine Cerknica. Prireditelji so v nedeljo, 24. junija, pogledovali v nebo, ali bo vreme prizaneslo prireditvi. Nekaj kapelj dežja na srečo ni prestrašilo obiskovalcev, ki so uživali v nastopih Ansambla Jelen, Notranjskih rogistov in cerkniške godbe z gosti. Župan **Marko Rupar**, ki je v govoru ob dnevu državnosti posebej poudaril pomen sodelovanja in povezovanja, je moral pred prireditvijo opraviti še nekaj zamujenih obveznosti – občankam in občanom je ob občinskem prazniku poklonil golaž, krvodajalcem pa podelil zaslužena priznanja. ■

Občinski praznik v Cajnarjih

☞ Danica Štefančič ☞ Sonja Vrhovnik

Kulturno društvo Rak Rakek je v soboto, 9. junija, odprlo razstavo izdelkov članic klekljarske in likovne sekcije in sekcije mozaikov. Razstava je bila v dvorani gasilskega doma v Cajnarjih. Na otvoritvi je sodeloval tudi Mešani pevski zbor Rak Rakek. Kulturno društvo je s prireditvijo želelo pripomoči k aktivnemu dogajanju ob občinskem prazniku v Cajnarški dolini. Za vse prebivalce doline, ki so si želeli ogledati razstavo, je bila ta odprta tudi v nedeljo, 10. junija. Vsem, ki so se odzvali, se zahvaljujemo za obisk, društvo pa se je odločilo, da bo s tovrstnim povezovanjem nadaljevalo tudi v prihodnje. Veseli bomo, če se bo v prihodnje odzvalo še več krajanov. ■

Dan odprtih vrat v cerkniški enoti VDC

☞ Mateja Curk ☞ Ljubo Vukelič

V cerkniški enoti Varstveno-delovnega centra (VDC) Postojna smo v petek, 15. junija, ponovno priredili dan odprtih vrat z bogatim kulturnim programom. Dekleta in fantje iz VDC so obiskovalcem pod mentorstvom prostovoljne sodelavke **Brigite Vrenko Hribar** zaigrali lutkovno igrico po slikanici **Marinke Ivančič** Čarobni cvet. Pod vodstvom **Gertrude Zigmund** in **Majde Intihar**, ki z VDC prav tako prostovoljno sodelujeta pri vodenju glasbenega krožka, je zbor VDC zapel o čebelarju in čebelah. Prostovoljno v centru sodelujejo tudi članice Kulturno-umetniškega društva (KUD) Pa-leta Cerknica. Poleg panjskih končnic, ki so jih pri likovnem krožku pod vodstvom **Ivane Kranjc**, **Marte Kvaternik**, **Karoline Strle**, **Mare Sarkič**, **Marinke Ivančič** ter **Ane Krajc** izdelali dekleta in fantje iz VDC, so si lahko obiskovalci ogledali še razstavo Pa-lete na temo čebel. Prisotne je nagovorila direktorica VDC Postojna **Katjuša Stanič**, program pa je povezoval član VDC **Aleš Debevec**. Dogodek je obogatil nastop Pevske skupine ljudskih napevov Grlice. Prireditvev je požela veliko zanimanja. Med obiskovalci so bili tudi **Bogdana Bizjak** iz občinske uprave, častni občan občine Cerknica **dr. France Arhar** ter gledališka igralka **Marijana Brecelj**. ■

Izlet na Kope

☞ Jana Skuk ☞ Franc Perko

Obetal se je vroč sončen dan, ko smo se članice in člani Društva upokoencev Rakek z avtobusom odpeljali v Mislinjsko dolino, ki je del koroške pokrajine, dežele hribov, planin in dolin. Na poti smo se ustavili v kraju Legen pri Slovenj Gradcu, kjer smo si ogledali notranjost cerkve svetega Jurija. Pot smo nadaljevali na Kope, ki so s svojimi smučišči znane predvsem po zimskem turizmu, vendar pa tudi poleti ne zaostajajo po svoji lepoti in možnosti za številne rekreacijske dejavnosti. Na Kopah nas je sprejel holcerski muzikant in nam na šaljiv način predstavil delo pohorskih drvarjev v preteklosti. Ogledali smo si razstavo Pohorje – človek v naravi, narava v človeku. Preizkusili smo se v holcerskih opravilih, kar je bil dober trening za sprejem med holcerje z znamenitim holcerskim krstom. Smeha je bilo obilo. Preden so nas pogostili s krepko hrano, smo se podali še do 600 metrov oddaljenega jezera. Po prijetnem druženju v lepem sončnem vremenu smo se dobre volje odpeljali proti svojim domovom. ■

Počitniški program CSD Cerknica

☞ Valentina Benčan ☞ arhiv CSD Cerknica

Na Centru za socialno delo Cerknica je osemdnevni počitniški program za osnovnošolske otroke postal že tradicija. Letos smo ga organizirali že petindvajsetič. Organizirane aktivnosti v dopoldanskem času so dobrodošla in konstruktivna zapolnitev prostega časa otrok, saj odpade marsikateri starševska skrb, kamor sodi tudi iskanje varstva. Poleg tega otroke in mladino spodbujajo k vzpostavljanju osebnih in pristnih socialnih stikov, namesto vse pogostejšega »vise-nja« na tablicah in pametnih telefonih. Aktivnosti so se odvijale od 26. junija do 5. julija. K udeležbi smo povabili vse osnovnošolske otroke od zaključnega prvega do zaključnega osmega razreda osnovne šole. Program smo zastavili malenkost drugače, saj so ravno novosti tiste, ki ga ohranjajo zanimivega. Otroci so skupaj s petnajstimi vaditelji dvakrat odšli na kopanje, na Debeli rtič in v Laguno Ljubljana, na ogled kinopredstave, raziskovali so Križno jamo ter se podali na orientacijski pohod. Na igrišču smo pripravili športne igre, ob zaključku pa otroke z lojtrnikom popeljali v naravo in jim pripravili še presenečenje s pogostitvijo. Letošnja novost je Facebook stran počitniškega programa, kjer smo objavljali obvestila o posameznem dnevu programa. ■

Šola zdravja v DU Rakek

☞ Lidija Leskovšek

Članice Društva upokojencev (DU) Rakek, ki smo vključene v Šolo zdravja, v skupino Studenec Ivanje selo, smo praznovali drugo obletnico delovanja. 7. junija smo se v Rakovem Škocjanu zbrale na jutranji vadbi. Društvo Šola zdravja deluje že deset let in ima skupine po vsej Sloveniji. Z dobrimi življenjskimi navadami želimo doseči, da bi tegobe staranja odložili na čim poznejše obdobje. Pomembni so gibanje v naravi, svež zrak, predvsem pa dobra volja in telesnim sposobnostim primerno razgibano telo. Člani društva Šola zdravja želimo sporočiti, da nikoli ni prepozno začeti z gibanjem in spremeniti slog življenja. Zdravje je naše največje bogastvo in za svoje zdravje največ lahko naredimo prav sami – vsak dan! ■

Zaplesali v poletje

☞ Tea Obrl ☞ Triša Klobučar

Plesni klub Evora je poletje pozdravil z zaključno plesno predstavo. Prireditev v Kulturnem domu Cerknica je povezoval **Aljaž Červek**. Starši, sorodniki, prijatelji in ostali ljubitelji plesnih gibov so uživali v dvajsetih točkah. Vsi, od najmanjših Evorčic in Evorčkov do članic, so pokazali veliko truda, ki so ga v ples pridno vlagali skozi celotno plesno leto. Trud je bil nagrajen tudi z rezultati na tekmovanjih. Točke uspešnih nastopov so prikazali na zaključni prireditvi. **Petra Jesenšek, Tamara Perić, Jerneja Žnidaršič, Nina Kacjan in Rebeka Žnidaršič** so tudi tokrat poskrbele za vrhunsko in odlično vodenje plesalk in plesalcev. S to predstavo je Plesni klub Evora zaključil že 13. leto delovanja, vendar samo do septembra, saj takrat začne z novim plesnim letom. ■

Letni koncert MPZ Župnije Cerknica

☞ Irena Cundrič Iskra ☞ Tine Šubic

Mladinski pevski zbor Župnije Cerknica pod vodstvom **Tadeja Zalarja** je v nedeljo, 3. junija, pripravil letni koncert v cerkniškem kulturnem domu. Koncert z naslovom *Moje imaš srce* so ponudili kot skladen preplet glasbe, veznega besedila in lepih video predstavitev. Pri izvedbi koncerta so jim pomagali glasbeniki **Jakob Gajšek** na klavirju, **Jaka Petrovčič** na bas kitari, **Jakob Ostanek** na tolkalih in **Peter Samotorčan** na violončelu ter voditelja **Kruno** in **Aleksandra Križ**. Mladi pevci iz Župnije Cerknica so navdušili poln kulturni dom poslušalcev, med njimi tudi župana **Marka Ruparja**, župnika **Jožefa Krnca** in kaplana **Janeza Žerovnika**. Bučni aplavzi in vzkliki so na obraze mladih ljudi risali čudovite nasmehe. ■

Maistrov večer z Rokom Terkajem

☞ Karmen Petrič ☞ Ljubo Vukelič

V torek, 5. junija, smo na Maistrovem večeru v cerkniškem kulturnem domu gostili **Roka Terkaja**. Mladi glasbenik in pesnik nam je v zanimivem pogovoru, ki ga je vodil izkušen **Bogdan Urbar**, razkril veliko zanimivosti iz svojega življenja ter poglede na čas, svet in domoljubje. Kulturni program so prispevali učenci osnovnih šol z Rakeka in iz Cerknice. Posebna čestitka velja 25 učenkam in učencem, ki so si z rednim sodelovanjem skozi vseh devet let zaslužili posebno priznanje bralne značke. Priznanja in knjižne nagrade jim je izročil gost večera Rok Terkaj. Po prireditvi so učenci obeh šol pripravili pogostitev. Večer je potekal v organizaciji Notranjskega domoljubnega društva Unec s finančno podporo Občine Cerknica in v sklopu praznovanja občinskega praznika. ■

Avtor: **Miha Jernejčič** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Ponikve

Ponikve so vas v bližini Cajnarjev, pot do tja se odcepi z glavne ceste med Topolom in Cajnarji. Ime Ponikve glede na zapis v Notranjskih listih izvira iz priimka Ponikvar, čeprav domačini pravijo, da je povezano s številnimi ponikvami, vrtačami, brezni in izviri (ponikalnicami), ki jih najdemo v bližini vasi.

Danes ni v vasi nobenega Ponikvarja, so se pa tako pisali pri Otoničarjevih, dokler se ni k njim primožil Otoničar iz Otonice, pravi **Ivan Otoničar**, s 86 leti drugi najstarejši prebivalec vasi. Sicer pa naj bi se zaradi bližnjih ponikev bržkone tu pojavil priimek Ponikvar.

Gračak nad vasjo

Prvotno naj bi na vrhu nad vasjo, na Antonovem vrhu, živel gračak Borovščak. »Še vedno je mogoče videti kamne, ki so ostali od obzidja,« pravi Ivan Otoničar: »Ker pa je moral hoditi po vodo nižje, do izvirov, si je pozneje zgradil hišo nižje, tako da je bil bližje vodnim virom. To je na mestu, kjer danes živijo Štriftofovi, na naslovu Ponikve 1. Hiša se je skozi leta že popolnoma prenovila, še vedno pa se tam po domače reče pri Borovščaku.« »Izvire v okolici so pred leti obarvali, da so videli, kje gre voda,« pravi najstarejša prebivalka Ponikev, 88-letna **Ivanka Kraševc**: »Zgoraj so jo pobelili z apnom, potem je pa nižje, v »Vederniku nad Cerknjščico pritekla,« se spominja. Ivan pravi, da je spodaj pod vasjo vse votlo: »Voda pa izvira, potem jo pa požira, zato Ponikve.«

Prva zgradba naj bi stala na vrhu hriba, nato pa je naselje zrastle bližje vodnim virom.

Včasih »prometna« vas

Čeprav se je v vasi število prebivalcev ves čas gibalo okrog 30, je bilo v preteklosti tu precej živahnejše. »Včasih je imela vsaka hiša svojega pujska, danes pa ima vsaka svoj avto,« v šali pravi **Emil Štrifof**. In prav to, da ni imela vsaka hiša svojega avtomobila, je bil razlog za več živahnosti tod. »Skozi Ponikve vodi steza, ki gre od Otonice, Mahnetov, Podslivnice do Cajnarjev,« pravi Ivanka Kraševc. »Aprila, ko je bilo žegnanje, je šla prav kolona tu skozi,« pripoveduje Ivan

Otoničar. »Šli so do Svetega Jurija (cerkev v Cajnarjih), za nazaj so se ustavili v gostilni pri Zalarju (na križišču v Cajnarjih, gostilna pod drugim imenom obratuje še danes), v Ponikvah so se pa tudi ustavili in kaj zaigrali na harmoniko.«

Tretjina prebivalcev je otrok

Je pa utrip v vasi precej živahen tudi danes, le razlogi so drugi. Od 29 prebivalcev je kar devet šolskih in predšolskih otrok, najmlajša je dveletna **Vita**. »Življenje z otroki v vasi, kot so Ponikve, ima svoje dobre in slabe plati. Slaba je prevoz na organizirane prostočasne aktivnosti, ki so vse precej oddaljene, še najbližje so gasilci v Cajnarjih,« pravi **Danica Štrifof**. Dobra pa je seveda mirno naravno okolje, v katerem se otroci lahko brezskrbno igrajo in pomagajo pri vsakodnevnih opravilih. V vasi stoji lesena igrala, ki so jih vaščani naredili sami. »Vsaj ena dobra stran žleda,« se smeje **Branko Štrifof**. »Les, ki ga je polomilo, smo porabili za nekaj koristnega, za naše otroke.« Takšnih veččin so se priučili sami. Čeprav tod ni kakšnih društev, v katerih bi se organizirano zbirali, so si fantje iz Ponikev in okoliških vasi že pred leti uredili prostor za druženje (»kučico«), v katerem so

V naravi ni nikoli dolgčas

15 let tradicionalno kresovali. »Prek takih stvari, ki smo jih kot mladi fantje sami naredili, se potem naučiš različnih veščin,« pravijo prebivalci.

Uspešni mladi gasilci

Danes se otroci iz vasi poleg igre in dela v naravnem, kmečkem okolju ukvarjajo tudi z gasilstvom in lahko se pohvalijo z dobrimi rezultati. »Na občinskem tekmovanju v gasilski orientaciji smo zmagali,« se pohvali **David Otoničar**, »na regijskem v Brezovici smo bili potem pa šesti, ampak se je sodnik zmotil, nam je preveč kazenskih napisal. Namesto sedem nam jih je dal 67. Drugače bi bili boljši.«

Turizem: medvedi in padalstvo

Okolica Ponikev je idilična. Na vprašanje, ali je v bližini kaka naravna ali kulturna znamenitost, so prebivalci smeje odvrnili, da so že Ponikve same dovolj znamenite. Kljub temu pa v vasi ni turističnega ponudnika niti kakšne počitniške hišice, vikenda. Tudi gostilne se prebivalci ne spomnijo, saj so Cajnarje blizu. Zato pa različne aktivnosti potekajo v bližini. Blizu vasi je prostor, ki je ugoden za začetne jadralske padalce. »Kot kaže, imajo tu ugodne pogoje, dovolj velik travnik, kjer lahko trenirajo vzlet in pristane,« pravi **Frenk Štritof**. »Včasih je še mene imelo, da bi si kupil padalo in poskusil,« dodaja Emil. Razmeroma blizu so tudi lokacije, kamor gostje hodijo na opazovanje medveda. Obilica divjih živali, jelenjad, pa tudi medved pogosto obišejo vas, kljub temu pa domačinov ne skrbi za varnost. »Včasih je kakšna veja polomljena zaradi medveda, pa krompir smo morali letos kar bolj konkretno ograditi zaradi srnjadi,« pravi Frenk Štritof. Emil pa dodaja: »Klopov se je za bati, ne medvedov.« Opažajo pa, da se gozd okrog vasi zarašča, odkar se kosi s stroji in ne s koso, kar pomeni,

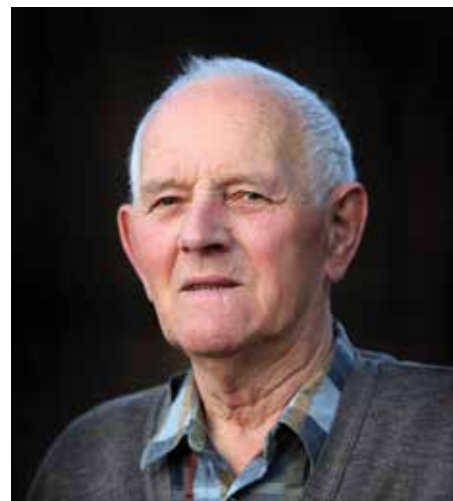
da tudi živali hodijo vse bliže: »Dokler je bil okrog samo travnik, si žival že od zdaleč videl, in ona tebe, zdaj te pa lahko preseneti.«

Obnovljeni most hitro poplavilo

Sredi devetdesetih je vas dobila asfalt, pripravo zanj so vaščani naredili kar sami. Tudi cesto, kak kilometer dolžine, so ob obilici snega kdaj morali sami odkidati. Most, ki povezuje glavno cesto in vas, je bil zaradi dotrajanosti pred tremi leti obnovljen. »Potem ga je pa že po treh mesecih zalilo zaradi tistih hudih nalivov,« se spominjajo domačini. Pretok pod novim mostom naj bi bil manjši kot pod starim, »zaradi ograje ob mostu pa kamioni in avtobusi ne morejo več do vasi,« pravi **Janko Otoničar**, ki ga občani poznamo kot šoferja avtobusa. Ponikovci čakajo tudi na novo čakalnico ob avtobusnem postajališču. Staro so podrli ob obnovi mostu.

Pogojev ni, delo pa je

»Pogojev za kmetovanje, da bi živel od tega, tu ni. Delati je treba pa še vedno, kositi in podobno,« pravi Branko Štritof. »Kosili smo, ne samo tu, tudi po okoliških vaseh, do Štrukljeve vasi, Reparjev, Kranjč ... Še kot otroci. Ko sem prišel iz šole, sem komaj čakal, da gremo kosit,« pravi Frenk Štritof. »Po cele dneve smo bili zunaj.« Včasih so, podobno kot po

86-letni Ivan Otoničar, drugi najstarejši v vasi

okoliških vaseh, tudi prebivalci Ponikev za plačilo nabirali krhliko, »pujske« (jenski podleseki), pa tudi »češarke« oziroma storže. V Cajnarjih je bila namreč oljarna, kjer je delal tudi Ivankin mož, **Anton Kraševac**. »Tam so potrebovali tudi storže, predvsem pa smrečje,« pravi Ivanka. Te naravne dobrine so domačini potem prodajali naprej. Danes pa so vaščani večinoma zaposleni drugod, na delo se vozijo v večje kraje. Kljub temu da ljudje zaradi dela »migrirajo« drugam, da se v vas ne priseljujejo in v njej ni vikendov, pa število prebivalcev že desetletja ostaja približno enako. »Prav nobena hiša ni prazna, zapuščena,« pravijo. In glede na dober podmladek najbrž še vsaj kakšno generacijo ne bo.

Otrok v vasi ne manjka.

Teniško društvo Dovce

Pred štiridesetimi leti so se na mrzel zimski dan ustanovitelji in predhodniki Teniškega društva Dovce zbrali v garaži pri Prudičevih, ustanovili iniciativni odbor in sklenili, da se v Dovcah uredi športni park za več različnih športnih dejavnosti.

Ideja, da se v Dovcah uredi teniško igrišče, je bila v poznih 70. letih podana s strani **Lada Freliha**, ki je v tistem času treniral tenis pod okriljem Teniškega kluba Hoče. Ob obiskih pri sorodniku **Leopoldu Frelihu** je vsakokrat igral tenis kar na dovskih ulicah, saj drugih ustreznih površin ni bilo.

Na odlagališču uredili igrišča

Lokacija ureditve športnega parka je bila predvidena na prostoru v lasti Železniškega gospodarstva (sedaj Slovenske železnice). Površine so bile neplodne, z ogromno ostankov pepela, kamenja in leša (pogašeni delci premoga, ugaski), vendar kljub temu dovolj ustrezne, da si je lokalna mladina tam uredila igrišče za mali nogomet. Mladinci iz Dovc in Krajevne skupnosti Rakek so izvedli anketo med prebivalci Dovc in Rakeka ter predstavili namero o ureditvi igrišč za tenis, mali nogomet, rokomet in balinanje. Prebivalce so povabili k aktivnemu sodelovanju.

»Tu, kjer sedaj stoji urejen športni park Dovce, je bil ogromen hrib pepela, kamenja in leša, kar so kot odpadke parnih lokomotiv odlagale Slovenske železnice,« pripoveduje **Jože Rajk**. V podjetju so namero občanov podprli, saj je nudila možnost rekreacije tudi njihovim zaposlenim, ki so stanovali v neposredni bližini. Pri Slovenskih železnicah so podali soglasje k izgradnji rekreacijskih igrišč na njihovem zemljišču in z dokumentom ovekovečili brezplačen najem in uporabo za 99 let.

Izgradnja igrišča za balinanje leta 1979, v ozadju vidna izgradnja teniških igrišč

Najprej ŠD Lokomotiva

Iniciativni odbor domačinov je prevzel pobudo in formiral Športno društvo (ŠD) Lokomotiva. »Zbrali smo zahtevano kvoto desetih polnoletnih ustanovnih članov in leta 1979 društvo formalno ustanovili,« se spominja **Ivan Paternost**. Ustanovni člani društva so bili Leopold Frelih, ki je tudi uredil vso potrebno dokumentacijo, **Ljudomil Nabergoj**, **Jože Rajk**, **Rafael Dobrin**, **Silvo Ferjančič**, **Božidar** in **Marko Prudič**, **Slavko Valenčič**, **Jože Mlač**, **Janez Bučar** in **Alojz Viner**.

Na podlagi ogleda lokacije ter strokovnega mnenja Zavoda Tivoli je bilo ugotovljeno, da se na lokaciji lahko uredi igrišče za mali nogomet in rokomet, dve tehniški igrišči ter dve balinišči. Ocenjena vrednost ureditve športnega parka je bila 73.000 dinarjev. Občani so se strinjali, da bodo vse ročno delo opravili v prostovoljnih akcijah in zbrali del finančnih sredstev. Del finančnih sredstev pa so pridobili s strani Temeljne telesnokulturne skupnosti (TTKS) Cerknica. Sprva je projektu nasprotovala Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije, češ da je tenis »beli šport«, »šport bogatih«, vendar nato večjih težav pri izvedbi niso imeli.

Turnir v tenisu za ženske leta 1983

Urejanje športnega parka

Spomladi leta 1979 se je pričelo z urejanjem športnega parka Dovce. **Božidar Mršek** je pripravil načrte, zakoličil igrišča in določil njihove višine, fantje in gospodje so poprijeli za lopate, krampe, ženske poskrbele za topel obrok in pijačo, lokalna podjetja in kmetje pa so priskočili

na pomoč z gradbeno in kmetijsko mehanizacijo. »Veliko denarnih sredstev in gradbenih del so prispevala tudi lokalna podjetja, kot so npr. SGP Gradišče, TOZD Kartonaža Rakek in TOZD Tovarna transportnih naprav Cerknica,« našteva **Rudi Zajec**, nekdanji predsednik društva.

V tem času se je ŠD Lokomotiva preimenovalo v Športno društvo »Dovce« Rakek, danes pa deluje kot Teniško društvo Dovce, ki ga že drugi mandat vodi **Igor Prudič**. Prvi predsednik društva je bil Leopold Frelj, sledili so mandati **Ivana Raljeviča**, **Vinka Brezca**, **Ljudomila Nabergoja**, **Rudija Zajca**, **Franca Mulca**, **Janeza Vidriha** ter **Mihe Žnidaršiča**.

Konec poletja 1979 so bila vsa igrišča urejena ter septembra že organiziran prvi turnir v malem nogometu, tenisu in balinanju. Sprva so bila igrišča posuta z lešem, črte pa zarisane z apnom. »79. leta se je še vedno igralo z lesenimi loparji,« se spominja Vinko Brezec. Po nekaj letih se je leš zamenjal s sedanjim tenisom (rdečim peskom za peščena teniška igrišča), za označevanje igrišča pa se je uporabilo plastične črte. »Črni smo bili do vratu v času, ko se je še igralo na lešu,« pravi Darko Prudič. Brezec še pripomni, da so morali plastične črte z žebli zabijati na vsaka dva centimetra.

Pozneje so s predanostjo in pomočjo članov in prostovoljcev uredili še prostor za garderobe, sanitarije, shrambo ter parkirišče. Zgradilo se je še igrišče za odbojko, ki je bilo sprva načrtovano kot igrišče za badminton. Sivo obdobje kluba je bilo v letih 1998–2004, ko je imel klub le približno deset članov. Stroški so presegali sredstva iz članarin in donatorstev. »Denarja nismo imeli niti za plačilo položnic za vodo. Preživelo se je le s pomočjo prostovoljnih delovnih ur članov in ostalih prostovoljcev ter prijateljskih vezi v gospodarstvu, ki so v popoldanskih urah prišli pomagat urejati balinišče, tenis igrišče, ograje, mreže, zasaditev dreves ter tudi namenili nekaj sredstev za obnovo športnega parka,« razloži Zajec.

Poletna šola tenisa leta 2017

Aktivno članstvo

Športno društvo Dovce Rakek je bilo izredno aktivno društvo vseh 40 let. V najboljših letih je štelo tudi prek sto članov. Vsako leto se je organiziralo več tekmovanj, med njimi že tradicionalni turnir v tenisu, balinanju in malem nogometu. Več kot 20 let zapored so ga vedno organizirali zadnje nedelje pred pričetkom novega šolskega leta. V letih 1990 in 1991 se je društvo uvrstilo tudi v drugo slovensko ligo v tenisu. V obdobju od 1992 do 1998 pa so na naših igriščih trenirali pionirji in kadeti Teniškega kluba Cerknica, ki so uspešno igrali v prvi slovenski ligi. Več naših članov je opravilo vadiateljske tečaje in pridobilo državne licence za poučevanje tenisa, tako da se že vrsto let organizira tečaje za otroke in odrasle.

Društvo se je vse do leta 2010 posluževalo pogodbe za brezplačno uporabo zemljišča Slovenskih železnic za 99 let ter ustnega soglasja lastnika parcele, na kateri je bil zgrajen del športnega parka, da za namen športnih dejavnosti lahko uporabljajo njegovo zemljišče. Po toliko letih je privatno zemljišče postalo predmet dedovanja. Dedič so društvu ponudili odkup, vendar so v društvu ocenili, da je cena previsoka. Društvo se je obrnilo na Občino Cerknica, ki je, takrat še pod vodstvom **Miroslava Levarja**, prisluhnila težavam in v enem letu uredilo odkup ter namembnost zemljišč celotnega športnega parka.

Danes poleg dveh teniških igrišč, dveh balinarskih igrišč ter travnatega igrišča za mali nogomet športni park obsega še igrišče za odbojko, parkirišče ter urejen prostor za piknike s sanitarijami in garderobami. V društvo je včlanjenih prek 40 članov, ki aktivno sodelujejo pri nadaljnjem obstoju in razvoju društva. Vsako leto se organizirajo tečaji za otroke in odrasle, organizira se več turnirjev v tenisu, čez celotno sezono se igra teniška liga. Ob pomoči petih društvenih trenerjev malo šolo tenisa konča od 25 do 30 otrok. Konec junija je društvo organiziralo slavnostni dogodek ob 40-letnici, na katerem se bodo organizirali turnir v balinanju, VIP teniški turnir ter srečelov. Društvo ima tudi spletno stran www.tenis-dovce.si, kjer so na voljo dodatne informacije.

Zaključek Lige tenisa 2017

Zahvala glavnim sponzorjem

Avtorica: **Marija Hribar** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Svet ob Cerknškem jezeru

Občina Cerknica je novembra 2017 na dražbi odkupila enaindvajset slik, naslikanih v tehnikah olje na platnu, ena olje na lesenitu, akademskega slikarja Lojzeta Perka. Nastale so leta 1975.

Zbirko je tega leta odkupil Kulturni center Ivana Napotnika iz Velenja. Jeseni leta 1975 so otvorili Perkovo razstavo slikarskih del v galeriji Knjižnice Velenje. Po odzivih iz knjige vtisov se je takratnega dogodka v Velenju udeležilo kar nekaj Notranjcev.

Na odprtju razstave v Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica je župan Občine Cerknica **Marko Rupar** razložil, kako je do odkupa sploh prišlo ter da je vesel, da so našli skupni jezik z Občino Velenje in v Cerknico pripeljali čudovito zbirko. Seveda pa občino čaka velik zalogaj, saj je treba dokončno obnoviti Kravanjevo hišo, da bi pridobili prostor za postavitve slikarjeve stalne zbirke.

Spregovoril je tudi sin **Valentin Perko** in povedal kar nekaj zanimivih prigod iz očetovega življenja. Nakup mežnarije pri cerkvi sv. Lovrenca v Dolenji vasi je slikar pospremil z besedami: »Draga žena, kupil sem graščino.« Ko je družina prišla prvič v mežnarijo, se je mama skoraj sesedla: štirje zidovi, zemlja v hiši, brez elektrike ... Slikar je bil razpet med Kamnikom, kjer je živel družina, ter med Dolenjo vasjo, kjer je prebival sam. Med počitnicami so žena in otroci prihajali v Dolenjo vas. Valentin Perko, ki je za razstavo prinesel tudi očetove čopiče, oljne barve, stekleničko z razredčilom in paleto, se je spominjal tudi očetove eksplozivnosti; v zama-hu je nekaj naredil. Zelo rad je imel stavek: »Umetnik je po-daljšana roka božje lepote.«

Umetnostna zgodovinarica in kustosinja **Anamarija Stibilj Šajn** je v spremnem besedilu na vabilu zapisala, »da se je Lojze Perko v kolektivni spomin domačinov, likovnega občinstva in dela umetnostne kritike zapisal kot odličen krajinski pripovedovalec z rahločutno liričnostjo in poetičnostjo, kot avtor, ki je v tej umetnostnozgodovinsko priljubljeni temi našel svojo krajino – domačo, intimno in preprosto, hkrati

pa fascinantno in veličastno, ujeto v izbranem izseku, v pravem trenutku in z zgovornimi akterji.«

Razstavo v knjižnici si je ogledalo mnogo obiskovalcev, med drugimi tudi slikar samouk **Slavc Mikše**, ki se je pri Perku učil slikarskih osnov. Povedal je zgodbo iz leta 1976, ko je Jugoslavijo obiskal romunski predsednik Nicolae Ceausescu. Ustavil se je tudi v Velenju, kjer so mu izročili darilo – umetniško sliko Velenja, delo Lojzeta Perka, ki jo je naslikal kar z razcefranimi vejicami, saj je čopiče pozabil.

Lojze Perko je trdno zavezan notranjski pokrajini, Cerknškemu jezeru in vsem ob njem, zemlji, živalim in ljudem, ki so bili takrat še del narave, uprti in sklonjeni k zemlji, kot so to Pobiralci krompirja. Na sliki Težka pot ženska z volovsko vprego pelje drva na vozu po zasneženi vasi. Vol vleče, da bi čim prej premagal pot navkreber. Kmetica, ki ga priganja, odraža trdnost, nepopustljivost in moč – tudi to bosta zmogla – kljub usodi, ki ju je pognala v zimski dan. Tega trikotnika, sožitja med zemljo, človekom in živaljo danes v tej pokrajini ni več. V zbirki je tudi slika Pust – brez nje ta zbirka ne bi bila popolna.

V znamenju čebel

Pridni kot čebele smo bili člani Kulturno-umetniškega društva (KUD) Pa-leta Cerknica. V mesecu maju smo izvedli projekt Čebela se predstavi. Dvajset mlajših članov je na dveh delavnicah pod vodstvom profesorja likovne pedagogike **Jerneja Dolničarja** in **Anžeta Dolničarja** poslikavalo panjske končnice in vlivalo sveče iz čebeljega voska. Starejši člani smo v različnih likovnih tehnikah pod vodstvom akademskega slikarja **Veljka Tomana** na platnu, papirju in steklu predstavili čebelo v vsej njeni veličini. **Rajko Hiti** je izdelal vitraž, **Peter Ule** pa panje, ki so jih Pa-letniki poslikali. Stvaritve smo razstavili v Galeriji Krpan v soboto, 26. maja. Prireditve so obogatili člani cerknške godbe pod taktirko **Mitje Dragoliča**. Navzoči smo bili najbolj navdušeni nad čebelarsko himno. Vse skupaj je v svojem sproščenem stilu v celoto povezal **Miha Razdrih**. Projekt sta podprli Občina Cerknica in Galerija Krpan. ■

☞ Ivana Kranjc, Cvetka Šavel ☒ Anže Dolničar

Avtorica: **dr. Anja Bajda Gorela** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Domovanja kulture

Kulturni dom Cerknica utripa v ritmu lokalnih kulturnih dogodkov predvsem junija. V tem mesecu se na odru, v garderobah in na hodnikih lokalnega hrama kulture vrstijo drobna pričakovanja, velike radosti, trenutki sreče in zmagoslavja, morda tudi manjša razočaranja, skrbi in druge nevšečnosti.

Vsak dogodek je, tako kot vsak trenutek naših radosti, edinstven in v tem smislu izjemen. Želim pa poudariti, da vendarle ni vse zelo samoumevno. Marsikatera druga občina v Sloveniji se ne ponaša s tako lepim in tako dobro opremljenim kulturnim domom kot prav občina Cerknica. Marsikdo, ki se sedaj pritožuje nad majhnostjo odra ali zaodrja pa morebitno slabo akustiko, bi svoji kritičnosti bržkone

pristrigel peruti, če bi se zavedal veliko slabših razmer v kulturnih domovih marsikje po Sloveniji v primerljivih krajih.

Veseli me, da smo letos v Kulturnem domu Cerknica ustrezno počastili tudi častnega občana **dr. Franceta Arharja**. Njegov odziv je potrdil, da smo v Kulturnem domu Cerknica tudi zanj, z izjemno **Tino Šilc** v naslovni vlogi, priredili edinstveno umetniško doživetje.

Ob tej priložnosti naj se zahvalim svojim najtesnejšima sodelavcema, tehniku **Juretu Mihevcu** in **Evi Turšič**, ter hostesam in hostesnikom pa tudi osebju Notranjskega regijskega parka za vso skrbnost, učinkovitost, pomoč in podporo pri izvedbi vseh junjskih dogodkov.

Brez takšne ekipe in prav vsakega od naštetih bi vrata zelo enostavno lahko ostala zaprta, vsi lepi občutki ob prejemu priznanj pa brez osvetlitve očem nevidni.

Vsem bralcem Slivniških pogledov želim prelepo poletje in da bi skupaj z nami skočili v novo sezono z obiskom festivala Konč avgusta med 24. in 29. avgustom!

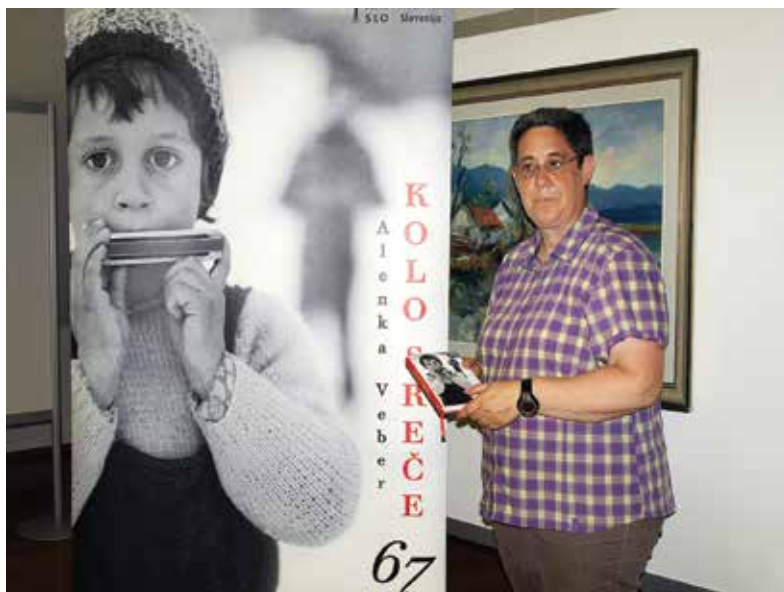

Alenkino Kolo sreče

✉️ Marija Hribar

Na junijskem večeru v Knjižnici Jožeta Udoviča Cerknica je **Alenka Veber** predstavila knjigo Kolo sreče. 67 babjepolskih iveri. Knjiga vsebuje razmišljanja, ki so bila predvajana od marca 2015 do vključno februarja 2018 v oddaji Duhovna misel na Prvem programu Radia Slovenija. S platnic v nas pogled upira simpatična petletna deklica z orglicami; fotografija je nastala leta 1973, ko je v Babno Polje prišel fotograf **Joco Žnidaršič**, da bi skupaj s publicistko **Alenko Puhar** naredila fotoreportažo za revijo Tovariš. Prvo razmišljanje je posvečeno vzgoji, predvsem maminim metodam: »Vzgojila sem te tako, kot so vzgojili mene.« V 18. iveri Vaški posebneži predstavi svet tako ali drugače zaznamovanih, pisala pa je tudi o grozotah druge svetovne vojne: »Starih očetov moja generacija ni poznala. Polovica jih je izgubila mlado življenje v bližnjem gozdu, druga polovica je umrla v koncentracijskem taborišču na enem izmed sončnih jadranskih otokov.« Kot zapiše v zadnji, 67. misli, ji je »Fortuna velikokrat pokazala roge. Zato sem se odločila ... da jo zgrabim za roge in jo postavim v kot, pokrijem z rjuho in se usedem na novo kolo.«

Alenka Veber iz Babnega Polja je bila dolgotrna urednica pri Celjski Mohorjevi družbi. Letos se je odločila, da se za stalno vrne domov in se posveti delu v Zavodu Rihterjeva domačija. Srečno! ■

Notranjski rogisti obeležili 30-letnico delovanja

☞ Slavko Tornič ☞ Ljubo Vukelič

Praznovanje se je pričelo 1. junija s sklicem slavnostne seje Upravnega odbora Zveze lovskih družin Notranjske (UO ZLDN). Udeležila sta se je tudi župan **Marko Rupar** in predsednik Lovske zveze Slovenije (LZS) **mag. Lado Bradač**, ki je slavlencem predal posebno priznanje LZS za 30-letno delovanje. Po otvoritveni fanfari je pregled skozi preteklih 30 let podal predsednik UO ZLDN **Rajko Kovačič**, **Slavko Tornič** pa je predstavil zgodovino lovskega roga. Na seji je vodenje Notranjskih rogistov simbolično prevzel **Robert Ule**.

Na slavnostni seji občinskega sveta občine Cerknica so Notranjski rogisti prejeli srebrno taborsko priznanje za izjemen prispevek k ohranjanju bogate lovske kulture in lovskih običajev na Notranjskem. Višek praznovanja je bil slavnostni koncert v Kulturnem domu Cerknica. Gostje prireditve so bili Kvartet francoskih rogov, Logaški vokalni kvartet, baritonist **Marko Kobal** in citrar **Tomaž Plahutnik**. Prireditev je vodila **Jasna Zalar**. Slavlencem je čestital tudi župan **Marko Rupar** ter jim izročil posebno priznanje. Koncert so zaključili s skladbo Klic iz Javornika, ki jo je avtor **Mitja Dragolič** za lovske in francoske rogove napisal prav za to priložnost. ■

Večer družine Ivana Matičiča

☞ Nevena Savič ☞ Ljubo Vukelič

V sklopu prireditev ob občinskem prazniku smo 19. junija organizirali Večer družine Matičič v čast poimenovanja rakovške enote po pisatelju Ivanu Matičiču, rojenem v Ivahnjem selu. Veliko število obiskovalcev je v Enoti Ivana Matičiča Rakek pozdravilo osrednja gosta – Matičičevo hčerko, profesorico **Polonco Matičič Štefanac** in sina, akademika, skladatelja, Prešernovega nagrajenca, **Janeza Matičiča**. V pogovoru z **Bogdanom Urbarjem** sta razkrila spomine na otroštvo v Ljubljani, povzela življenjsko pot ter z obiskovalci delila nekaj družinskih anekdot. Marsikaj smo izvedeli tudi o njuni pokojni sestri, pisateljici **Nadi Matičič**.

Dogodek sta pospremili še dve razstavi. Do 10. avgusta je na ogled del bogate pisateljjeve zapuščine, ki so jo svojci poklonili domoznanskemu oddelku knjižnice. Janez Matičič, tudi ljubiteljski fotograf, pa je na ogled postavil serijo fotografij, na katerih je v objektiv ujel svojega očeta.

Ivan Matičič je prvo svetovno vojno preživel kot vojak telefonist, bil je dober prijatelj Rudolfa Maistra, zato so nas na tisti čas s pesmijo spomnili Dragonarji generala Maistra. Kulturni program je povezovala **Nevena Savič**. ■

Čipka Slika Mozaik

☞ Tatjana Gostiša ☞ Anica Lončar

Letošnje leto sekcija klekljaric Kulturnega društva Rak Rakek obeležuje 15 let delovanja. Po že ustaljeni tradiciji smo tudi letos članice pripravile tematsko razstavo, tokrat z naslovom Čipka Slika Mozaik. Na ogled je bila premierno postavljena na sedežu društva na Rakeku prvi vikend junija. Osnovna tematika je bila čipka, ki pa smo jo posebej za to priložnost naredile povsem drugače. Glavni klekljarski par (t. i. tekoči par, ki je pri klekljanju najpomembnejši, saj povezuje celotno čipko) je letos postal »neviden«, ker je narejen s prozorno nitjo. Tako nastale zelo barvite čipke imajo drugačno podobo. Nekatere od njih vsebujejo tudi »perlice«, ki jih običajno v uokvirjenih slikah ni. Čipke se bohotijo tudi na prelepih mozaikih in slikah članic likovne sekcije in sekcije mozaik. Zaradi velikega zanimanja je bila razstava tudi v Gasilskem domu v Cajnarjih, kjer so si domačini unikatne izdelke lahko ogledali 9. in 10. junija. Na koncu še vabilo vsem, ki se želite naučiti klekljarske umetnosti. Klekljanje je primerno za vse generacije in tako za nežnejše kot tudi močnejše (moške) roke. Srečujemo se od septembra do junija na sedežu društva (Trg padlih borcev 2) vsak petek ob 18.00. Vodi nas izkušena **Zmaga Rajjevič**. ■

Palček Bralček otrokom podelil priznanja

✍ Anita Leskovec 📷 arhiv KJUC

Zadnji dan v maju je cerkniška vrtčevska telovadnica oživila malo drugače kot med letom. Knjižničarka **Anita** jo je obiskala, da bi bila podelitev priznanj pomemben dogodek malih bralcev. Ob 9. uri so se z njo družili Levčki, Lisičke, Sovice in Veverice, uro pozneje pa še Slončki, Tigrčki in Medvedki. Z zanimanjem so poslušali medvedjo zgodbo o prijateljstvu, si ogledovali zanimive poučne knjige, se zabavali ob izštevankah in velikanu ter prepevali. Priznanje Palčka Bralčka bo v njihovih domovih gotovo dobilo posebno mesto in jih spomnilo, da so v knjigah skriti zlati zakladi. V torek, 5. junija, pa je sončno vreme zdržalo dovolj časa, da so dvoletniki in triletniki iz skupine Zajčki z vzgojiteljicama **Viko** in **Nino** pred deveto uro zjutraj prikoračili do Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica, kjer so jih na cicibanskem oddelku že čakali pripravljene stolčke, Anita in njen pravljичni cekar, poln čudežnih knjig. Čeprav tako majhni, so s svojim zajčkom in starši doma prebirali zgodbe. Tudi oni so si zaslužili priznanje Palčka Bralčka, ki so ga z močnim aplavzom prejeli po vrnitvi v vrtec. ■

Letni koncert v zelški cerkvi

✍ Tatjana Lekšan 📷 Jože Žnidaršič

Ljubitelji zborovske glasbe so se zbrali v prenovljeni cerkvi sv. Volbenka v Zelšah na letnem koncertu Komornega zbora Fran Gerbič in Mešanega pevskega zbora Župnije Cerknica. Program se je začel z nastopom Otroškega pevskega zbora Franček, v katerem pevsko tradicijo pod taktirko dirigenta **Jožeta Rajka** nadaljujejo otroci pevcev komornega zbora. Gosti, Mešani pevski zbor iz Košane, so za svoj repertoar izbrali ljudske pesmi – Pojemo, Mamca nas je poslal po vodo, Črni kos, Beli cvet. Domači mešani pevski zbor si je za začetek izbral pesem domačina Janeza Krajncja Pojo naj ljudje. Nadaljevali so s psalmom in hvalnico Mariji. Z repertoarjem so nas popeljali po slovenski deželi, kjer šumijo gozdovi domači, povezali vence treh dolin in s tradicionalnim Foesterjevim Pevcem zaključili nastop. Komorni zbor Fran Gerbič pa se je predstavil z večno Ave Marijo, molitvijo sv. Frančiška, pesmijo iz risanke Ledeno kraljestvo in nam obudil spomin na rojstvo in najlepši čas z Božičnim drevesom. Za konec so se zbrali pevci vseh zborov in obudili zven zvonov, ki je še dolgo odzvanjal v ušesih. ■

Kvačkane žverce in male razstave

✍ Anita Leskovec 📷 Tine Mauer

Človek je ustvarjalno bitje. Na svetovnem spletu najdemo ugotovitev, da ročne spretnosti stimulirajo možganske centre za prostorsko predstavo in spomin, ohranjajo pozornost, ustvarjalnost in načrtovanje, da nas ponavljanje istega giba pomirja in ustavlja nenehno hlastanje za časom. Pred približno tremi leti je **Andreja Benčina**, verjetno iz podobnih vzgibov, prijela za kvačko in prejo ter začela nizati verižne, goste, polšibične, šibične in druge kvačkane petlje, ki jih je s pomočjo knjig, revij in spletnih navodil kmalu oblikovala v pravljичne figure, ki so razveseljevale njeno družino, z njimi pa je obdarila tudi marsikaterega prijatelja. V februarju in marcu je volnene igračke razstavila v Enoti Ivana Matičiča na Rakeku, v letošnjih poletnih mesecih pa si izdelke lahko ogledate v vitrini mladinskega oddelka Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica. Poleg njih so v Cerknici na oddelku za odrasle na ogled postavljeni gasilski našitki iz zbirke **Marinke Cempre Turk** ter poslikane panjske končnice, ki jih je ustvarila **Ana Petelin**. Če ste kakorkoli ustvarjalni tudi vi – knjižnica bo z veseljem predstavila vašo kreativnost, saj si uporabniki in ostali obiskovalci razstave vedno z zanimanjem ogledajo. ■

Plesalke na državnem tekmovanju osvojile pokal

📷 Tanja Jenko Bratovič

Že vrsto let se na osnovni šoli Notranjski odred Cerknica pleše. Tudi letos je bilo tako. Navdušeno in zavzeto smo plesali celo leto, na ključnih tekmovanjih pa so dekleta poskrbela za pravo senzacijo. **Juna Jesensek, Neža Horvat, Nika Ožbolt, Maja Gerl Intihar, Anja Mevc** ter **Gaja Kolarič** so se s področnega tekmovanja prebila na državno v kategorijah pop, latino in hip hop. Že na področnem tekmovanju v Dobravljah pri Ajdovščini je bila konkurenca res huda, nastopilo je okrog 70 plesalk. Juna Jesensek je posegla po najvišjem, prvem mestu, Neža pa je pristala na tudi odličnem, tretjem. Med deseterico sta priplešali še Nika Ožbolt na sedmo in Maja Gerl Intihar na deseto mesto. Ekipno so si tako priborile 2. mesto in vseh šest tekmovalk se je uvrstilo na državno tekmovanje, ki je potekalo 6. junija v Žalcu. Tudi tam so se odlično odrezale, saj so bile v konkurenci preko 100 plesalk tudi plesne šole z večletno tradicijo, nam pa je kljub temu uspelo priplesati pokal za 3. ekipno mesto. Neža Horvat se je v kategoriji posameznikov uvrstila na sedmo, Maja Gerl Intihar pa na petnajsto mesto. ■

Obiskali so nas švedski vrstniki

📷 Tara Meta Gärtner, 8. a 📷 Urška Drobnič

V tem šolskem letu je na naši šoli potekal projekt Švedska, v katerem smo sodelovali učenci, ki smo bili pripravljene gostiti švedske učence in se želimo tudi sami ob koncu počitnic odpraviti na Švedsko. Povezujemo se s šolo Grindskolan v kraju Norrtälje. V tednu med 4. in 8. junijem so nas obiskali švedski učenci in imeli smo se res lepo. Stkali smo nova prijateljstva, med nekaterimi slovenskimi in švedskimi učenci so se zaiskrile iskricke, predvsem pa smo veliko uporabljali angleški jezik. In kako je potekal naš teden? Švedski učenci so v ponedeljek zvečer prispeli na Rakek in gostitelji smo prevzeli goste. V torek zjutraj je na naši šoli potekal uradni sprejem švedskih učencev, ki se ga je udeležil tudi župan **Marko Rupar**. Dopoldne je potekal »checkpoint« po Rakeku, popoldne pa smo imeli prosto. V sredo je Slovensko-švedsko društvo švedskim učencem omogočilo ogled Ljubljane, ostali pa smo spoznavali Cankarjeve točke v Ljubljani. Popoldne smo obiskali slovensko obalo. V četrtek smo šli v Križno jamo in grad Snežnik, popoldne pa smo imeli piknik na stadionu. V petek so na šoli potekale delavnice. Po kosilu smo se poslovili od švedskih učencev in potočili tudi kakšno solzo. Izmenjava nam bo ostala v lepem spominu. ■

Veseli veter

📷 Daša Joželj Kranjc 📷 Erika Opeka

V soboto, 26. maja, sta se na 7. mednarodnem festivalu Veseli veter, ki je potekal v prostorih Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani, predstavila dva zboru OŠ Notranjski odred Cerknica. V starejšem otroškem zboru sodelujejo učenci 4. in 5. razreda, fantovski zbor, ki je po slovenskih šolah redkost, pa sestavljajo fantje od 6. do 9. razreda. Oba zboru sta najprej sodelovala na predizboru in se uvrstila v revijalni gala koncert festivala Veseli veter, ki je potekal še istega dne. Na gala koncertu so vsi nastopajoči (izbranih je bilo le 20 izvajalcev od skupno 50) izvajali eno pesem in ne dveh kot na predizboru. Strokovna žirija je nato sodelujočim podelila priznanja. Otroški zbor je na festivalu med 50 udeleženci, v kategoriji šolskih zborov 9–15 let, zasedel prvo mesto. Fantovski zbor je žirijo navdušili z dvema ruskima romancama Črne oči in Temna noč. Za svoj nastop je bil nagrajen z odličnim 2. mestom. Oba zboru sta nastopala ob spremljavi šolskega benda, ki ga je s harmoniko spremljal **Krunoslav Križ**. To je bila naša posebnost, saj smo bili edini, ki smo imeli vse spremljave odigrane v živo. Na festivalu mednarodnega značaja, kjer so sodelovali nastopajoči iz štirih držav, so se učenci več kot odlično odrezali in tako na najboljši možni način predstavili šolo in domači kraj. ■

Indijansko popoldne

✉ Nataša Petrič 📷 Nadja Požar

V času, ko se nas že loteva rahla utrujenost in smo z mislimi nekoliko izven naših vsakdanjih obveznosti, so starši otrok iz skupine Srnice stopili skupaj in poskrbeli, da smo preživeli nepozabno indijansko popoldne, polno smeha, glasbe, plesa in gibanja. Nebo je bilo skoraj brez oblaka, nekaj kapljic dežja pa nas je vendarle presenetilo prav med poslušanjem zgodbe ob ognju pred indijanskim šotorom. Vendar se nismo dali – opremljeni s perjanicami in bojnimi barvami smo se ob veselih zvokih harmonike odpravili na indijanski pohod, na katerem ni manjkal poligon, ki je od otrok zahteval nemalo spretnosti. Preizkusili smo se tudi v lokostrelstvu, ki je prevzelo tako otroke kot naju vzgojiteljici. Skupaj s starši smo zaplesali še indijanski ples. ■

Džungla v vrtcu

✉ 📷 Vzgojiteljici Ksenija in Tina, skupina Čebelice

V preteklih dveh mesecih je cerkniški vrtec prerasla goščava. Pojavili so se džungelske živali, medved Balu, navihana kača Kaja in preudarni panter Bagira. Otrokom v skupini Čebelice se je pridružil nov fantič po imenu Maugli. Skupaj z njim smo spoznavali džunglo, stezosledstvo, našli prave medvedove stopinje, se poučili o užitnih in neužitnih rastlinah, naredili herbarij, odšli na lov na strašnega tигра Šir Kana z lokom in puščicami. Opice so nas naučile plezati po drevesih, mi pa smo jih naučili, kaj je zipline. Ker džungelske živali ne poznajo vsega, smo morali na pomoč poklicati tudi cerkniške skavte, ki so nas naučili zakuriti ogenj in postaviti bivak. Gasilci pa so nam na vrtčevskem igrišču postavili pravi šotor, v katerem smo prespali čez noč. ■

Bralni kufrčki

✉ 📷 Anita Leskovec

Konec junija minevajo tri leta, odkar je najmlajšim uporabnikom za izposajo pripravila tri »bralne kufrčke« z osmimi kakovostnimi knjigami ugank, pesmic, zgodbic in knjig s poučno vsebino. Navdušenje je bilo precejšnje, zato je dokupila še devet kovčkov, v naslednjem letu pa je z njimi knjižnično zbirko obogatila tudi po vseh treh enotah knjižnice. Cerkniška knjižnica je bila po podatkih baze Cobiss+ tretja slovenska knjižnica, ki je mlade obiskovalce nagovorila s kovčkom presenečenja, ki poleg knjig skriva še pobarvanko in jim omogoča, da se z njim še malo poigrajo in popeljejo po domačih hodnikih, saj je njegova nosilnost petdeset kilogramov. Pred vrati so počitnice in veliko možnosti za preživljanje prostega časa s knjigo, zato vabljeni v knjižnico! ■

Kaj se pa zam'diš

✉ Tjaša Dernikovič 📷 Ljubo Vukelič

Kaj se pa zam'diš je bilo geslo skavtskega dogodka, ki se je odvijal 16. in 17. junija pri Srebrnem jezeru v Cerknici. Zbralo se je 160 skavtov iz Logatca, Postojne, Loške doline in Cerknice. Spoznavali smo viteško življenje in iskali zaklad štirih graščin. V soboto smo se urili v viteških veščinah na različnih delavnicah, ki smo jih pripravili v sodelovanju z Rdečim križem, Notranjskim parkom, lokostrelci, ribiči, reševalci s psi, kovačem in čebelarji. Popoldne smo se podali na pot preživetja. Večerno petje ob tabornem ognju je pričaralo pravo vzdušje, ki se je še stopnjevalo, ko smo s skupnimi močmi našli zaklad. Nedeljo smo začeli s športnim turnirjem, dan pa zaključili s sveto mašo, pri kateri se nam je pridružil tudi župan **Marko Rupar**. ■

Avtor: **Miha Jernejčič** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Miha Korošec

Ljubitelji Cerkniske košarke prav gotovo poznate Miho Korošca, 33-letnega branilca KK Cerknica. Njegova košarkarska pot je bila začrtana že, ko je metal na koš na igrišču pred blokom in po televiziji spremljal tekme Michaela Jordana.

S treniranjem košarke je pričel pri desetih, prvo tekmo je odigral pri dvanajstih letih v domačem klubu in mu ostal zvest vse do danes. Bil je del doslej najuspešnejše generacije cerkniskih košarkarjev, ki so leta 1998 osvojili naslov državnih prvakov v kategoriji do 14 let, štiri leta pozneje pa je bil pomemben člen v ekipi, ki se je v »final four« borila za najvišja mesta v državi.

Napovedi po operaciji so ga podžgale

Bil je del članske ekipe med letoma 2001 in 2009, v času, ko so člani KK Cerknica igrali v 1. B SKL (po kakovosti druga slovenska košarkarska liga), po izstopu cerkniske ekipe iz 1. B-lige je še eno sezono igral v Postojni, nato pa znova v Cerknici v nižjih ligah (4. in 3. SKL). »S poškodbami večji del kariere nisem imel težav vse do operacije kolena, ki sem jo prestal v sezoni 2014/2015,« pravi Korošec. Takrat so mu zdravniki napovedali, da košarke ne bo več igral. »To me je še bolj podžgalo,« pravi. Razmišlja, da je morda ravno zato toliko delal na tem, da se vrne: »Fizioterapija dvakrat na dan, razgibanja, treningi ... In na igrišču sem bil še pred koncem sezone.«

Desna roka trenerja

Znan je bil kot hiter in agresiven igralec, prodoren v napadu in nepopustljiv v obrambi. Danes pa je, tudi zaradi poškodb, njegova vloga drugačna. »Borbenosti nisem izgubil, želja po zmagi je še vedno takšna, kot je bila vedno. Sem pa prevzel drugačno vlogo. Kot kapetan sem desna roka trenerja, nekakšen mentor mlajšim soigralcem, hkrati pa tisti, ki še vedno prevzame odgovornost v odločilnih trenutkih,« razloži. V članski ekipi je njegov trener kar njegov mlajši brat **Blaž**. »Ja, včasih je to kar malo težko, moram preklopiti v glavi, da je na treningih in tekmah on trener, ne brat. Mislim, da nama kar dobro uspeva, na igrišču ga ves čas podpiram in stojim za njegovimi odločitvami, kdaj pa kdaj se pa potem doma pogovoriva,« priznava.

Državni prvak, MVP ...

Korošec ima za sabo kar nekaj izkušenj z igro na različnih nivojih, pred kratkim pa je dobil tudi priznanje za MVP (najkoristnejšega igralca) lige K40, v kateri so Cerknici brez poraza osvojili prvo mesto. Vseeno pa mu še največ pomeni četrto mesto: »Kot igralec sem še najbolj ponosen na četrto mesto v državi v mladinski kategoriji (starost do 18 let). Igral sem z leto starejšimi soigralci in imel po poškodbi **Janeza Mišiča** kar eno ključnih vlog v ekipi. Zato mi ta uvrstitev pomeni še več kot naslov državnega prvaka, ki smo ga osvojili štiri leta pred tem kot pionirji (do 14 let). Takrat namreč nisem

Miha Korošec (na sredini) je borben igralec.

imel tako pomembne vloge v ekipi. Da ne bo pomote, tudi na ta dosežek sem zelo ponosen, a je še pomembnejši tisti, pri katerem sem imel bolj aktivno vlogo, pa čeprav je rezultat malo slabši,« pravi sogovornik. Kot mladinec je bil tudi v širšem izboru za reprezentanco, precej mlad pa je igral v 1. B košarkarski ligi ... Tudi letošnji naslov MVP-ja lige je zanj velika potrditev, predvsem zaradi okoliščin (vrnitve po operaciji). Zelo pa je ponosen tudi na svoje fante, na četrto mesto, ki ga je osvojila ekipa, ki jo trenira. »S fanti letnik 2003/2004 sem že od začetka, igramo v prvi ligi ... Ko zmagujemo in vidim, kako so veseli, sem jaz še dvakrat bolj,« priznava.

ŠPORTNI SEMAFOR

TEK

Notranjski tekaški pokal ebm-papst

22. tek ob Cerkniskem jezeru Krepko za krepko zdravje, 11,5 km, 3. 6. 2018

Jaka Grže, 43:36

Kristina Bele, 52:45

Simon Kočevar, 43:43

Karmen Petrovčič Potočnik, 54:59

Mihael Marinč, 43:52

Ana Otoničar, 55:35

Zmagovalci osnovnošolskih tekov:

700 metrov – Ambrož Čeček in Neža Milavec

1000 metrov – Tanej Fatur in Eva Kovačič

1500 metrov – Anže Lenarčič in Zoja Levec

11. Bistrški tek, 9,7 km, 9. 6. 2018

Jaka Grže, 37:47

Sergeja Lipušček, 42:43

Davor Krašovec, 38:01

Kristina Ipavec, 45:53

Mihael Marinč, 38:51

Kristina Vanceta, 46:00

Zmagovalci osnovnošolskih tekov:

370 metrov – Marcel Skočir in Manca Žibert

735 metrov – Tanej Fatur in Manca Mlekuž

1055 metrov – Anže Lenarčič in Zoja Levec

Tek ob Cerkniškem jezeru Krepko za krepko zdravje

✉ Miha Jernejčič 📷 Jože Opeka

Prva junijska nedelja je bila znova tekaška. Že dvaindvajsetič je bil organiziran tek ob Cerkniškem jezeru – tek z najdaljšo tradicijo v Notranjskem tekaškem pokalu ebm-papst. Tradicija in lepa, ne pretežka trasa pomenita tudi vsakoletno visoko udeležbo. Skupno se je ob jezeru zbralo kar 272 tekačev Tekmovalno progo, dolgo 11,5 km, je najhitreje pretekel mladi postojnski atlet **Jaka Grže**, takoj za njim pa so v cilj prispeli še **Simon Kočever**, **Mihael Marinč** in **Miran Kovačič**. Lepo, sončno vreme je bilo sicer prijetno za obiskovalce, manj pa za tekače. Razmere za lovljenje rekorda niso bile prave. Čas **Sebastjana Zarnika** iz leta 2016 (40 minut 33 sekund) ni bil ogrožen – Grže je traso pretekel v 43 minutah in 36 sekundah. Med ženskami je slavila **Kristina Beles** s časom 52 minut in 45 sekund, nekaj več kot dve minuti sta za njo zaostali **Karmen Petrovič Potočnik** in **Ana Otoničar**. Tekaški dan so znova popestrile plesalke plesnega kluba Evora, prireditelj, na kateri ni manjkalo niti navijačev niti opazovalcev, pa je povezoval **Aljaž Červek**. Ob takšni udeležbi in vzdušju vidimo, da geslo Notranjskega tekaškega pokala »Lepu je tečt« še kako drži. ■

18 let Debelega bola, turnirja v ulični košarki

✉ Miha Jernejčič 📷 Tina Mele

V soboto, 16. junija, se je pred Debelim barom v Cerknici odvil že tradicionalni Debeli bol, turnir v »ulični košarki« 3 na 3. Prvič so se košarkarske trojice na parkirišču pred cerkniškim lokalom pomerile leta 2000. Od takrat se je z vmesnimi prekinitvami turnir odvil kar šestnajstkrat, v zadnjih letih pa ga v sodelovanju z Debelim barom organizira Košarkarski klub Cerknica.

Letos se je na turnirju pomerilo skupno 18 ekip – dve ekipi najmlajših, pet deških, pet deklinskih in šest članskih. V članski kategoriji je zmagala ekipa »Krepki Koki«, ki so jo sestavljali igralci Košarkarskega kluba Cerknica **Blaž Korošec**, **Anže Brnan**, **Žiga Benčan** in **Sergej Bavdek**. Tekmovalci in gledalci so znova uživali v lepem vremenu in pravem košarkarskem prazniku. ■

Savne in kozmetične storitve
SVAROG

☎ 031 549 385
www.andifit-svarog.si

P

O

L

E

T

N

A

A

K

C

I

J

A

OBLIKOVANJE TELES
za zmanjševanje obsega

PAKET:

2 x cryolipoliza, 5 x lipo laser,
3 x kavitacija, 3 x infra savna,
5 x tekalna steza ... **200 €**

5 x cryolipoliza + 5 x lipo laser
+ 5 x tekalna steza ... **150 €**

4 x cryolipoliza ... **100 €**

**ANTICELULITNI TRETMAJI IN
UČVRSTITEV**

6 x vela shape, 6 x anticelulitna
masaža ... **180 €**

6 x anticelulitna masaža, 6 x body
wrapping, 6 x infra savna ... **200 €**

Poleg vseh tretmajev za
oblikovanje telesa vam **GRATIS**
nudimo tudi strokovno svetovanje
glede prehrane in gibanja ter
zdravega življenjskega sloga.

LIFTING PAKET OBRAZA
Prestizna nega obraza Ocean Secret z
dodatkom COOLiftinga (90 min)
115 € ... 62 € - takojšen lifting

COOLifting
s kratko nego obraza ... **80 €**

NEGA OBRAZA OCEAN SECRET (90 min)
62 € + gratis masaža rokah in nog

DIODNI LASER 40 €/na predel

GELISH LAKIRANJE
obstojnost tudi do 21 dni ... **-15%**

GELISH ROKE + NOGE
s kratko pedikuro ... **45 €**

MASAŽA TELES (50 min)
+ gratis masaža 1.oz/2.oz ... 35 €

TERAPEVTSKA MASAŽA NA STOLU
(30 + 10 min GRATIS) ... **25 €**

PODALIŠEVANJE TREPALNIC
XTREME LASHES ... 49 €

YUMI LASHES
- keratinska obloga trepalnic
če pripeljete s seboj prijateljico, druga
prejme **50% popust**

TENIRANJE CELEGA TELES ... 35 €

Rihart d.o.o.

Partizanska 20, 1380 Cerknica

✉ info.podolnik@gmail.com

Cerkniško društvo strelk in strelcev

✉ Sabrina Candare

V junijski številki je prišlo do napake pri rezultatih, zato jih ponovno objavljamo.

Člani: 1. mesto ekipno skupne razvrstitve, 6 kol 1. B-lige in prestop v 1. A-ligo

Mladinci: 1. mesto ekipno skupne razvrstitve, 7 kol PNK-lige

Kadeti: 1. mesto ekipno skupne razvrstitve, 7 kol PNK-lige

Cicibani: 2. mesto ekipno skupne razvrstitve, 7 kol PNK-lige

Čestitke tudi za prva mesta skupnih razvrstitev posamezno:

Gašper Šlajnar, Marcel Petrič

Mlade strelke in strelce vabimo, da se nam pridružijo v društvu.

Vpis: vsak ponedeljek in četrtek ob 17. uri, strelišče na Rakeku

(1. nadstropje stavbe bivšega sodišča, poleg železniške postaje) ■

Priznanja krvodajalcem

Številne občanke in občani že vrsto let darujejo kri, da bi pomagali reševati življenja. Občina Cerknica in Rdeči križ Slovenije, območno združenje Cerknica-Loška dolina-Bloke, sta jim v juniju podelila priznanja za udeležbo na krvodajalskih akcijah. Hvala, ker rešujete življenja.

10-krat darovana kri

Marjan Turšič
Leon Zalar
Jernej Dolničar
Robert Kranjc
Barbara Mlakar
Marko Stražišar
Aleksandra Levec Janež
Viktorija Zabukovec
Andreja Pirman
Katja Zakrajšek
France Iskra
Urška Jernejčič
Lucija Zwolf
Janez Ponikvar
Miha Šega
Vesna Basar
Nastja Zgonc
Mitja Godeša
Daniel Zgonc
Jožef Krnc
Jure Caserman
Peter Frece
Boštjan Strmšek
Tina Truden
Eva Dežman
Vesna Danica Klančar
Nina Mivec
Sabina Meden
Andrej Šebenik
Anica Umek
Dragica Todorović
Gordana Stražiščar
Alen Jamšek
Vasilij Škrlj
Andrej Turšič
Bojana Hribar
Ludvik Štritof
Rafael Kranjc
Sabina Šparemblek
Uroš Mele
Samo Umek
Stanka Franko
Rok Žnidaršič
Blaž Turšič
Dejan Čekada
Marina Švigelj
Oliver Markovič
Miroslav Urbas
Gregor Nemgar
Milan Kogej
Martin Godeša
Radivoj Jesenšek
Barbara Kvaternik
Rok Klučar
Klemen Krajc
Dunja Podlesnik

Anton Mevc
Polona Turšič
Kristina Kebe
Ben Hladnik
Miha Urh
Martin Kranjec
Tomaž Cvetko
Helena Mlinar Matičič
Matej Mele
Janez Mele
Vida Rovar
Tadej Podobnik
Katarina Umek
Matjaž Kvaternik
Silvana Orel Kos
Darja Prhne
David Žnidaršič
Marko Rossi
Miljana Horvat
Rok Petrič
Jasminka Omanović
Jolanda Cerkvenik
Petar Žeželj
Franc Leskovec
Dragan Jovanović
Magdalena Šega
Marta Dekleva

20-krat darovana kri

Gregor Pokleka
Dušan Žurga
Anica Kranjec
Tatjana Mele
Hazrudin Mujkić
Vida Truden
Dino Stražišar
Mitja Malnar
Uroš Hribar
Tomaž Žnidaršič
Meta Cerkvenik
Domen Skuk
Stojan Ličen
Tomaž Švigelj
Majda Žnidaršič
Anton Gerbec
Anton Opeka
Tiberi Petavs
Robert Kočever
Romana Mohar
Beno Udovič
Alojzij Meden
Ignac Farkaš
Jolanda Vereš
Nina Braniselj
Veronika Pavlič
Matej Mramor
Danijel Štritof

Miranda Cvetko
Petra Mikše
France Opeka
Darko Frank
Tomaž Zalar
Olga Beber
Metod Vrenko
Marko Perko
Jeromina Debevec
Franci Lužar
Vilma Lončar
Matija Bečaj
Marjan Strle
Anton Modic
David Debevec
Marjetka Rupar

30-krat darovana kri

Boštjan Jesenšek
Ludvik Mramor
Janez Vereš
Irena Zemljak
Niko Mikuž
Rafael Zabukovec
Adrijana Kržič
Bojan Mišič
Jožica Kraševc
Franc Tekavec
Anica Bečaj
Janez Kovšca
David Ravšelj
Franc Kebe
Alenka Škrlj
Polonca Baraga
Ivan Žurga
Jana Božič Širaj
Andrej Beber

Lidija Kraševc
Hedvika Opeka
Milan Ivančič
Jože Švigelj
Jože Stražišar
Damijan Mahne
Metoda Otoničar
Ljubo Prhne
Anton Švigelj
Tadeja Turšič

40-krat darovana kri

Franc Vesel
Bojan Mulec
Anton Stražišar
Franci Leskovec
Marta Kvaternik
Andrej Hribar
Jože Gornik
Jože Mele
Marija Muha
Stanko Lovko
Bernard Jemec
Marija Logar
Vojko Otoničar
Ana Velišček
Miha Matičič
Tomaž Grintal
Stanko Blažek
Igor Bečaj

50-krat darovana kri

Tomaž Bajt
Vojko Modic
Bogomir Fatur
Andrej Širaj
Viko Mele

Darko Brovet
Jože Dekleva
Boštjan Otoničar
Ivanka Godeša
Vojko Otoničar
Franc Baraga
Milovan Zgonc
Milan Borštnik
Viktor Soko
David Kavčič
Anton Lukan
Irma Gornik
Janez Debevc
Viljem Miklič
Leonora Bahun
Benjamin Korlat
Andrej Grom

60-krat darovana kri

Borut Skuk
Marjan Meden
Tomaž Čuček
Andrej Turk
Emil Ule
Mihael Boštele
Bojan Tomšič
Štefanija Šebalj Mikše

70-krat darovana kri

Viktor Šebenik

80-krat darovana kri

Alojz Eržen

90-krat darovana kri

Joško Cerkvenik

Avtorica: **Tina Braniselj** Fotografinja: **Brigita Knavs**

Nova podoba oskrbovalk CSD Cerknica

V mesecu juniju so oskrbovalke Centra za socialno delo (CSD) Cerknica, ki izvajajo storitev pomoči na domu, pridobile novo delovno obleko. Za novo podobo oskrbovalk so poskrbele občine Cerknica, Loška dolina in Bloke v sodelovanju s CSD Cerknica. Oskrbovalke bodo na terenu oziroma na delovnem mestu tako prepoznavnejše.

Pomoč na domu se izvaja v časovnem okviru od 7. do 15. ure. Cena storitve v občini Cerknica znaša 5,11 evra na uro med tednom ter 5,39 evra med vikendom in prazniki. Storitve pomoči na domu se izvajajo med vikendom in prazniki v občinah Cerknica in Loška dolina, namenjena pa je tistim osebam, ki z občasno oskrbo še zmorejo ohraniti zadovoljivo duševno in telesno počutje. Te osebe so sposobne funkcionirati v domačem okolju, a se ne morejo oskrbovati ali negovati popolnoma same, njihovi najbližji pa tovrstne pomoči na domu ne morejo izvajati.

CSD Cerknica izvaja socialnovarstveno storitev pomoč družini na domu že od leta 1995. Pomoč družini na domu zajema različne organizirane storitve pomoči in podpore, s katerimi se upravičencem vsaj za določen čas nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu v domačem okolju. V storitev so vključeni gospodinjstva pomoč (nabava živil, prinašanje toplega obroka), pomoč pri temeljnih dnevni opravilih (pomoč pri oblačenju, slačenju, umivanju) ter ohranjanju socialnih stikov (vzpostavljanju socialne mreže z okoljem, s prostovoljci).

Če bi potrebovali storitev pomoči na domu zase oziroma za svoje, se lahko za več informacij obrnete na Center za socialno delo Cerknica.

Da vam dopusta ne pokvarijo tatovi!

Da bi poletni oddih preživel čim prijetnejše in varnejše, vam svetujemo, da poskrbite za nekaj osnovnih zaščitnih ukrepov. S preventivnim ravnanjem in zavarovanjem lastnine lahko že sami precej zmanjšate priložnosti za izvršitev kaznivih dejanj in se izognete neljubim dogodkom.

Prilika dela tatu in vlomilec bo raje izbral tisto stanovanje ali hišo, kjer bo za vлом najmanj ovir in tveganje za odkritje najmanjše. Posebno »vabljava« za vlomilce so odprta vrata ali okna, razpoložljivo orodje za dostop, kot so zaboji, lestev, ki omogočajo dostop do sicer nedosegljivih oken, ter vrtnarsko orodje, s katerim lahko vlomilec nasilno vlomí.

Policisti svetujemo, da pred dopustom:

- zaklenete vrata, zaprete okna;
- ne pozabite zapreti plina in vode ter izklopiti elektrike, predvsem na aparatih;
- ključev ne puščate na »skritih mestih«, kot so nabiralniki, predpražniki, lončki za rože ipd.;
- ne puščate doma dragocenosti in denarja;
- o svoji odsotnosti ne puščate sporočil (na telefonskem odzivniku, na listkih);
- poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelj ali sosed redno prazni poštni nabiralnik, dviguje rolete; vgradite časovna stikala za samodejno prižiganje luči);
- doma parkirana vozila zaklenete ter varno shranite dokumente in ključe;
- z vidnih mest umaknete vrednejše predmete;
- poveste sosedom, kako ste dosegljivi;
- zapišete serijske številke vrednejših predmetov ali jih celo fotografirajte, po možnosti pa tudi označite (umetniške slike, nakit, tehnične predmete).

Prijetne in varne počitnice ter dopust vam želijo policisti Policijske postaje Cerknica. ■

www.policija.si @ Ljubo Vukelič

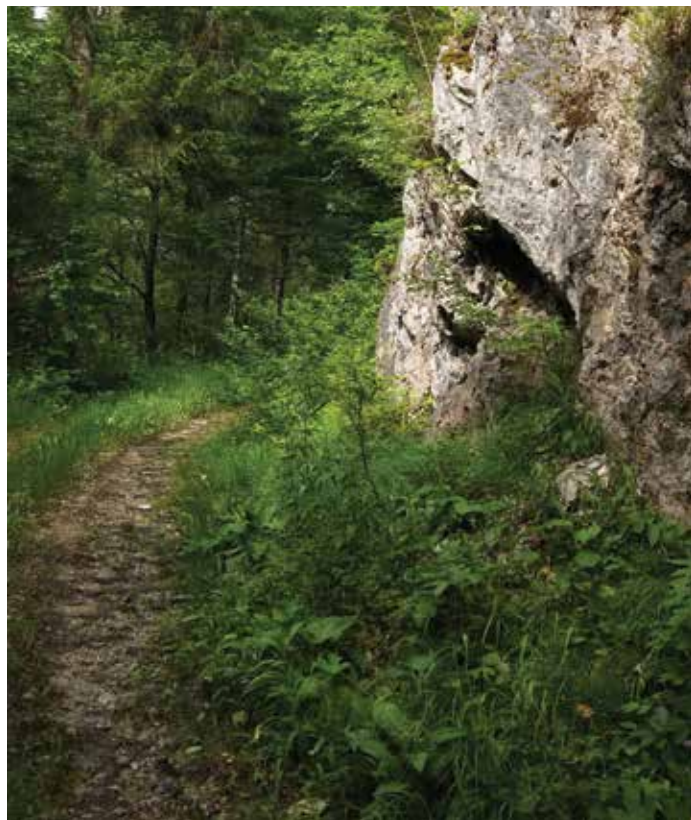

Avtorica in fotografinja: Štefka Šebalj Mikše

Soteska Loka pod Jazbinami

V prihajajočih toplih dneh bo sprehod po soteski Loka pod Jazbinami ravno pravšnji. Napotimo se proti vasi Hribljane. Potem ko prečkamo most in se asfaltna pot prične vzpenjati, zavijemo levo na prvo makadamsko pot, ki nas pripelje do ceste na Jazbine.

Jazbine se razprostirajo v pobočju pod Svetim Vidom. Po cvetočih travnikih na levi strani našo pozornost kmalu pritegne odtekanje potočka proti dolini, na desni pa bolj močvirnato rastlinje z ozkolistnim muncem in orlovo praprotjo. V malo večji kotanji z vodo morda preplašimo žabice, ki previdno skočijo v vodo in nato lebdijo na njej. Potoček na levi strani premaguje ovinke med drevesi in pregrade vejevja. Ogledamo si ruševine mlina. Lahko si nazorno predstavljamo, kako težavno je mlinar prišel do kruha. Na naši desni se razprostirajo Rebri pod Pirman vrhom, z levega brega morda občasno slišimo avtomobile, ki brnijo proti Svetemu Vidu. Med zelenjem se zasveti s soncem obsijana skalna gmota in naprej množica majhnih smrečic, ki čakajo, da odrastejo. Struga potočka kaže čedalje več skalovja, čez katero se pretaka voda. Med zelenjem na poti leži ptičje gnezdo. Ugibamo lahko, kolikokrat je ptica poletela okrog, da si je nabrala dovolj materiala in skrbno spletla udobno gnezdo. Pot postaja strmejša, daljnovod nad nami je prešel na drugo stran, soteska se oži. Čez strugo in pot leži podrti bukve, zato se naš sprehod tu konča. Po isti poti se vrnemo do izhodišča, lahko pa uberemo krožno pot. Pri slednji korak usmerimo k Rebram in nato levo na gozdno vlako, v prvem križišču njih moramo zaviti desno, da prispemo v Hribljane in nazaj do izhodišča.

Pravični klanec na Menišiji

✍️ Štefka Šebalj Mikše

Ob občinskem prazniku v juniju smo se planinci Planinskega društva Cerknica podali na Menišijo, da bi поблиže spoznali domači kraj in ledinska imena, natančneje Pravični klanec. Pohod smo pričeli pri gozdarski koči pod Dobcem, pri križišču Kobilje ceste in ceste na Črni vrh. Kmalu smo krenili na Romarco proti Ržiški cesti. Ustavili smo se pri Mihcovem breznu, kjer majhen križ na drevesu opominja na medvojne dogodke. Med pohodom smo srečali več premičnih čebelnjakov, kajti z jelko porasel gozd je tu medovit. Ob Zgornji Volčji dolini smo zavili na staro Ržiško cesto. Na blatnem delu poti so nas kmalu presenetili še sveži odtisi stopinj volka, ki je stopal tod že navsezgodaj. Spoznavali smo, kakšne so bile nekoč gozdne ceste, in že smo prispeli na Pravični klanec. Ugibali smo, ali je bilo pri poimenovanju klanca res odločilno, da je vprežna živina po njem zmogla prepeljati pravilno naložen tovor. V bližini tega klanca pa je tudi stičišče treh katastrskih občin. Ob izdelavi Franciscejskega katastra je stičišče dobilo ledinsko ime Pravični kamen. Odgovora nismo našli, zato smo nadaljevali k vodohranu Pri Štirnah, ostanku Rupnikove linije iz leta 1940. Med potjo smo pogledali še v vojaško utrdbo, pritegnili so nas zrele gozdne jagode in opojni vonj številnih lip. Ob vračanju k izhodišču smo postali pri kraju Mesni ploh, ki je najbrž dobil ime tedaj, ko so si krivolovci pravično razdelili plen. ■

Avtor: **Mitja Fajdiga**

Skalnati oval v Rakovem Škocjanu

Od jeseni 2014 sem raziskal več domnev, čemu naj bi bil služil ta skrivnostni megalit, ki je bil leta 1960 uničen ob gradnji Hotela Rakov Škocjan. Namen ovala se je razkril v luči vremenske prazgodovine Zemlje in vsled podobnega megalita, ki stoji v Kamniški Bistrici.

Vednost o obstoju kamnitega kroga se je ohranila po zaslugi profesorja **Pavla Kunaverja** in njegove arhivske fotografije iz začetka petdesetih let, ki jo hrani muzej Cerkniškega jezera Jezerski hram. Da ni šlo le za večje kamne, dokazujejo postave dijakov na skalah; da jih je bilo devet in so stale razvrščene v oval – sedem na obodu in dve v sredini –, pa je profesor Kunaver opisal v reviji Proteus (št. 9-10/1971). Na javnost se je obrnil s pozivom, naj vendar kdo pojasni pomen skalnatega ovala.

© Iz družinskega arhiva Kunaverjevega sina Jurija

Večletno preverjanje raznih domnev je rodilo zaključno spoznanje, da je oval v obdobju hudih suš, služil klicanju dežja, prav vodna moč Rakove doline pa je večala uspešnost takega ljudskega početja.

Od ugibanj do pravega namena

Prof. Kunaver je k svoji arhivski fotografiji pripisal, da gre za skale posvetovanja, o čemer je verjetno sklepal iz zapisa **dr. Franca Kidriča** o 16 skalah v Vrbi na Gorenjskem, kjer stojijo okrog vaške lipe in so služile posvetovanju srenjskih starešin (več o tem sem napisal v spletnici TD Rakek, v članku *Kamniti krog – energijsko polje*).

Radiestezist **Franc Šturm** in bioterapevtka **Magdalena Mekina** sta ugotovila, da na območju, kjer so stale skale, naravne sile sevajo nadpovprečno močno, torej gre za krajinsko svetišče.

Za možen pomen skalnatega ovala sem se ozrl po naravoverskem izročilu v Posočju, ki ga je popisal **Pavel Medvešek**. Skal v ovalu v Rakovem Škocjanu je bilo devet, kar me je napeljalo na sklep, da je šlo za Belinovo svetišče, vendar so spoznanja raziskovalne skupine Megalitska Slovenija pokazala, da sem se tudi jaz zmotil. Šele megalitski trojak, ki stoji v zadnjem delu doline Kamniške Bistrice in je tudi služil klicanju padavin, je razkril pravi namen skalnatega ovala v Rakovem Škocjanu.

V razpravi Spreminjanje podnebja v holocenu (Geografski vestnik, 1. št./2005) je **dr. Darko Ogrin** opisal občutno otoplitev podnebja v prazgodovini, ki je trajala približno 3000 let. Po zadnji ledeni dobi so se namreč povprečne temperature spreminjale. Od 8000 do 5000 let nazaj v preteklosti (t. i. *altitermal*) so bile od 2 do 4 °C višje od današnjih, torej je vladala huda suša. In takrat je bil postavljen oval v Rakovi dolini za klicanju dežja.

Slednje se je v spremenjeni obliki ohranjalo še v krščanstvu. Rakovč **Rudi Demšar** je v e-skripti Pokrajina in dogodki pred mojim rojstvom napisal sledeče: »Tudi v prejšnjih stoletjih so ljudje prosili za dež. V Javornikih in Škocjanu je večkrat deževalo, na Unškorakovškem polju pa nič. Morda so tudi zato sezidali kapelico in cerkev ter pri njima zaključevali procesije. Tako je Rakov Škocjan začel postajati lokalna božja pot, kajti sv. Kancijan je bil dober priprošnjik za dež.«

Sedanja uporabnost krajinskega svetišča

Treba je vedeti, da so skale ovala v Rakovem Škocjanu učinkovale kot akupunkturne igle – zbirale so tamkajšnje dobrodejno naravno sevanje in ga oddajale v okolico. Zato bi bilo smiselno obnoviti oval v naravni velikosti, s čimer bi se tudi obnovilo stanje iz leta 1949, ko je bilo ožje območje Rakovega Škocjana naravovarstveno zaščiteno z republiškim odlokom.

Na fotografiji iz zraka črne točke prikazujejo približen položaj skalnatega ovala. Ker skal ni več, je zdaj naravna moč svetišča manjša, vendar ni zanemarljiva. Marsikdo takoj čuti kaj v telesu, ko stopi tja; drugi se moramo dalj časa zadrževati tam, se umiriti in prisluhniti telesu; tretji ne občutijo ničesar ...

© Predloga iz www.geopedija.si

Da naravna moč svetišča vpliva na telo, se je treba tam zadrževati vsaj 20 minut. Sorazmerno zdrav človek se potem počuti poživljenega, manj zdrav pa morda utrujenega, ker se pospeši čiščenje v telesu (kot po telesnem naporu).

Stran ureja: **Notranjski regijski park** Fotograf: **Ljubo Vukelič**

Dnevi parka privabili številne obiskovalce

Zadnji majski konec tedna je bil v znamenju Notranjskega parka, ki je že četrto leto zapored organiziral Dneve Notranjskega parka. Ob Cerkniškem jezeru so se odvile številne dejavnosti, ki so razveselile mlajše in starejše obiskovalce.

V soboto, 26. maja, je **Saša Pavček** na idilični lokaciji ob Cerkniškem jezeru otroke popeljala v pravljčni svet jezera, nato pa so ustvarjali risbice s pomočjo peres, ki so jih izdelali iz trstičja. Večer so popestrile ljudske pevke Jezerska tršča, ki so skupaj z gosti nastopile v cerkvi sv. Petra na Dolenjem Jezeru. Tudi nedelja je prinesla bogat program. Že navsezgodaj so se številni odpravili do podzemlja Velike Karlovice, drugi so se s kolesi odpeljali do Rakovega Škocjana, spet tretji so se sprehodili po čebelarški učni poti in se okrepčali z medenimi dobrotami. Organizirana sta bila tudi opazovanje

in obročkanje ptic, ki sta navdušila tako mlado kot staro. Izposoditi si je bilo možno kolesa in kanuje, se preizkusiti v lokostrelstvu in se zapeljati z lojtnikom.

Na stojnicah so obiskovalce čakale notranjske dobrote ter izdelki obrtnikov. Organizirane so bile različne delavnice domače obrti – izdelovali so mozaike, naravna mazila in kopele, polharske skrinjice in nakit.

Kulturni program so obogatili ljudski pevci in pevke, folklorno društvo, plesalke, mažoretke in cerkniška godba, dan pa se je zaključil s country melodijami skupine Šlajn.

Panoramska vožnja z lojtnikom

Opazovanje in obročkanje ptic so navdušeno spremljali tako mladi kot stari.

Dogodek so obogatili številni obrtniki s svojimi izdelki in pa delavnice za otroke.

Postrv, pražen krompir, golaž, polenta s čemažem, praženec, divjačina in piškoti ... samo nekaj kulinarčnih dobrot, ki so navdušile obiskovalce.

Pravljico, avtorsko delo, *Zakaj je polje jezero?* je pripovedovala Saša Pavček.

Po pravljici so najmlajši namesto z barvicami ustvarjali s trstičjem.

Ustvarjalni natečaj Skrivnostni svet ptic

© Lina Vitić, Ptice

Otrokom in mladostnikom želimo čim bolj približati naravo in naravne lepote Notranjske, zato smo v sklopu projekta Life Stržen tudi letos razpisali ustvarjalni natečaj. Tema oziroma naslov tokratnega natečaja je Skrivnostni svet ptic, saj je prav Notranjski park s Cerknjskim jezerom raj za ta pisana bitja. Med njimi so številne ogrožene vrste, ki so se ohranile na tem območju in jih lahko opazujemo vsak dan, medtem ko so drugje že prava redkost. Natečaj naj bo najmlajšim spodbuda za opazovanje bogate narave in ptic, saj bodo le tako znali ceniti svoje okolje in bodo, tudi ko odrastejo, skrbni do narave.

Glede na starost lahko otroci sodelujejo v treh kategorijah. Lahko uporabijo likovno tehniko ali pa o skrivnostnih pticah kaj napišejo. Tisti nekoliko starejši lahko sodelujejo s fotografijo ali videom. Vsi se potegujejo za bogate nagrade, med katerimi so tablični računalnik, vstopnice za pustolovski park v Postojni ali lutkovni abonma. Rok za oddajo del je 28. 11. 2018. Več o natečaju pa si lahko preberete na spletni strani www.life.notranjski-park.si. ■

Tematske nedelje v juliju in avgustu

1. julij

Ribiški dan

8. julij

Ogled jam v jamskem zalivu

22. julij

Kolesarski izlet

29. julij

Z lojtrnikom ob Cerknjskem jezeru

5. avgust

Od zrna do kruha

12. avgust

Sprehod po čebelarški učni poti

15. avgust

Z lojtrnikom ob Cerknjskem jezeru

19. avgust

Potepanje po javorniških brezpotjih

26. avgust

Uporabne rastline Notranjskega parka

Si želite poletne dneve preživljati v prijetni klimi in mirnem ozračju?

Opremite vaša okna in vrata s kakovostnimi senčili in komarniki STRLE, ki jih izdelamo po meri.

Vabimo vas v naš salon v IC Podskrajnik 70, kjer vam bomo svetovali pri pestri izbiri senčil in komarnikov.

STRLE
senčila – komarniki

www.strle.net • 01 709 66 46

Avtor: Denis Medved Vir: stareslike.cerknica.org

Dolenja vas leta 1961 – šranga

Slika je nastala 4. marca 1961 v Dolenji vasi, natančneje pred Klammerjevo trgovino. Fantje iz Dolenje vasi so postavili šrango Viktorju Klammerju, ki je prišel po svojo bodočo ženo Ano Kraševc. Kot vidimo, je vse po predpisih, štrik čez cesto, miza s pognjenim prtom, vino, ženin in priča ter vaški fantje.

Slednji so pripravili šrango in zahtevajo odkupnino za vaško dekle, ki jo bo odpeljal ženin. Dogodek je vedno privabil veliko število vaščanov, mladih, malo manj mladih in pa seveda otrok. Z avtom, ki ga vidimo na desni strani, sta se vozila ženin in nevesta, to je bil občinski avto Opel.

Šranga je slovenski običaj, kjer domači fantje zahtevajo odkupnino od ženina, preden jim odpelje domače dekle, ki bo postalo nevesta. Pred tem prejšnji dan po stari šegi postavijo mlaje, ne vem, kako je bilo v tem primeru.

Moškega, ki ponuja vino, nismo uspeli prepoznati. Desno je ženin Viktor Klammer. Desno spredaj stoji Janez Urbas – Enžlinov, ob njem pa je Slavc Jurca – Oglar, voznik opila. (Avtor fotografije neznan, zbirka: Ana Klammer)

V naših krajih se mlaji postavljajo pred hišami obeh mladoporočencev, in sicer po dva mlaja, morata pa stati točno sedem dni. V tem času je treba zanje skrbeti in jih po potrebi popraviti, če bi se zaradi kakšnega nepredvidljivega vzroka preveč nagnili in bi grozilo, da se podreta. Se pa postavljanje mlajev po Sloveniji razlikuje, odvisno od regije. Prav mlaji so tu igrali veliko vlogo, saj je obstajalo splošno pravilo: če bi se ženin izmuznil šrangi ali pa če ne bi plačal odkupnine, bi fantje mlaje še isti dan požagali, kar bi bila sramota za ženina. Do sedaj še nisem slišal, da bi se v naših krajih to kdaj zgodilo, kljub temu pa so svatje ta skrajni ukrep vedno jemali resno.

Takih pravil pri šrangi je bilo še nekaj. Eno tako je bilo tudi naslednje: če so svatje odvezali štrik, je šranganja konec, s tem pa konec tudi barantanja. Ženin vseeno plača odkupnino, ampak njeno višino določi on sam. To pa je sramota za domače fante. Zato je bila vedno postavljena straža na obeh koncih štrika, da ga ne bi kdo odvezal, tudi na tej sliki je tako. Lepo ne bi bilo niti to, da bi ženin takoj, brez

barantanja, plačal odkupnino, vedno se je moralo barantati, zato je bila praviloma prva cena odkupnine postavljena nenormalno visoko, potem pa so jo spuščali do zneska, ki so ga fantje pričakovali. Dostikrat se je za odkupnino dogovorilo (na skrivaj) že pred šrango, da so se s tem izognili kakšnim nepredvidenim neprijetnostim, kar resnično ni bil namen.

Sam sem bil velikokrat prisoten pri postavljanju mlajev in šranganju. Zagotovo lahko potrdim, da smo bili na šrangi

vedno uspešni, pa tudi nikoli je niso odvezali. So se pa na šrangah redno dogajale različne komične zgodbe in pripetljaji. Na šrango smo, poleg vsega, kar tam mora biti, običajno prinesli še kobilo za rezanje drv in deblo, če je bilo mogoče hrastovo, in kakšno staro tesarško žago. Take stare žage so se včasih dobile v vsakem skednju, ljudje pa so jih vedno radi dali, ker so vedeli, čemu bo služila. Čeprav jih nazaj niso več dobili, saj je bila posojena žaga po navadi neuporabna. To žago smo namerno skrhal, na kamnu ali betonu, da je čim slabše rezala. Temu smo rekli, da smo jo »razpelali«. Ko so se svatje ustavili pred šrango in so bila uvodna formalna opravila mimo, smo začeli barantati, jasno, z nenormalno visoko ceno, v desetinah milijonov dinarjev. Nato je

prišla ponudba, da se bo upoštevala višina odkupnine ženina, če obe priči prežagata deblo. Tu je bilo vedno smeha in kričanja, žaga seveda ni rezala, priči pa bentili. Če pa je slučajno rezala preveč, smo jo zalili s pivom, po nesreči seveda, da se je kar zalimala na deblo. Redko kdaj jim je uspelo deblo prerezati, razen enkrat, ko je bil priča eden izmed naših in je vedel, kaj ga čaka. Ko smo prišli do rezanja, je odprl prtlačnik avta, vzel motoriko in prerezal deblo in kobilo. Kaj je sledilo, se pa že ve.

Slovarček:

šranga: pregrada poti z namenom, da ženin plača vaškim fantom odkupnino za nevesto,

barantati: pogajati se za ceno,

kobila: lesena priprava, stojalo, navadno s štirimi nogami, na kateri se žaga, teše, oblikuje; ponekod ji rečejo tudi koza.

Avtor: **Lucijan Batista**

Eko sklad z novo podobo in novimi sredstvi

Eko sklad v letošnjem letu obeležuje 25-letnico delovanja. Ob tej priložnosti bo kot eden izmed glavnih dogodkov na ogled tudi fotografska razstava z naslovom *Eko sklad, 25 zgodb za 25 let* v Jakopičevem sprehajališču v Tivoliju v Ljubljani.

Eko sklad je v četrto stoletje finančno podprl številne dobre projekte, ki bodo širši javnosti predstavljeni na priložnostni razstavi. Razstava bo v ljubljanskem Tivoliju na ogled od 5. junija do 4. avgusta, nato pa se bo preselila v prostore Eko sklada na Bleiweisovi cesti 30 v Ljubljani.

Ob 25-letnici delovanja sta Eko sklad in Ensvet pripravila tudi novo, usklajeno, celostno grafično podobo, ki jo lahko opazite na spletni strani Eko sklada, v novih oglasih, prispevkih, na plakatih, letakih, zloženkah, ovojnicah, na sejemskih stojnicah, promocijskem materialu ...

Uporabljala se bo v več barvnih izpeljankah.

Javni poziv

Občane in občanke obveščamo, da je bilo v Uradnem listu Republike Slovenije v petek, 8. junija 2018, objavljeno:

1. Povečanje razpisanih sredstev na javnih pozivih:

- 56PO16 – Javni poziv za kreditiranje okoljskih naložb pravnih oseb;
- 59OB17 – Javni poziv za kreditiranje okoljskih naložb občanov;
- 54SUB-OB17 – Nepovratne finančne spodbude občanom za nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energijske učinkovitosti stanovanjskih stavb;
- 53SUB-EVPOL17 – Nepovratne finančne spodbude za vzpostavitev infrastrukture (novih polnilnih postaj) za električna vozila;

- 56SUB-LSRS17 – Nepovratne finančne spodbude, namenjene temeljnim samoupravnim lokalnim skupnostim za nove naložbe v gradnjo skoraj ničenergijskih stavb splošnega družbenega pomena;
- 50SUB-AVPO17 – Nepovratne finančne spodbude za nakup novih avtobusov za izvajanje javnega mestnega potniškega prometa v občinah, ki so skladne z Uredbo o kakovosti zunanjskega zraka (imajo sprejet Odlok o načrtu za kakovost zraka).

2. Zaključek obeh javnih pozivov za nepovratna sredstva za električna vozila:

- 55SUB-EVPO17 – Nepovratne finančne spodbude pravnim osebam za električna vozila;
- 57SUB-EVOB17 – Nepovratne finančne spodbude občanom za električna vozila.

3. Javna poziva za nepovratna sredstva za električna vozila nadomestita nova javna poziva:

- 62SUB-EVOB18 – Nepovratne finančne spodbude občanom za električna vozila;
- 63SUB-EVPO18 – Nepovratne finančne spodbude pravnim osebam za električna vozila.

Novost v obeh javnih pozivih je ta, da so upravičena do nepovratne finančne spodbude poleg novih in predelanih tudi testna vozila.

Kot vidite, je sredstev Eko sklada za razne namene dovolj, zato pridite v svetovalno pisarno po dodatna pojasnila. Morda boste ravno s pomočjo nepovratnih sredstev Eko sklada lahko ali vsaj lažje izpeljali planirano energetsko sanacijo stavbe in s tem znižali stroške ogrevanja, električne energije, polnjenja avtomobila ...

Več informacij:

Energetska svetovalna pisarna Cerknica, vsak ponedeljek. Potrebna je predhodna najava na telefonski številki 01 709 06 10 ali po elektronski pošti ensvet@cerknica.si.

Razstava ob obletnici, ki je na ogled v ljubljanskem parku Tivoli. (© Eko Sklad)

SMG

Gradimo s srcem.

PRODAJNI SALON SMG

Cesta 4. maja 50a

1380 Cerknica

DELOVNI ČAS

pon., sre., pet.	8:00 - 12:00 12:30 - 16:00
tor., čet.	8:00 - 12:00 12:30 - 18:00
sob.	po dogovoru
ned. in prazniki	zaprto

KONTAKT

info@smg.si

www.smg.si

direktor: 040 899 728

svetovalec: 051 660 083

Z NAMI DO CELOVITE PRENOVE VAŠEGA DOMA

Na enem mestu lahko med seboj primerjate produkte različnih priznanih proizvajalcev ter vidite in preizkusite vhodna vrata, notranja vrata, PVC in lesena okna, vse vrste roletnih sistemov in strešna okna, vgrajena v mansardni prostor. Tako boste na podlagi **lastne izkušnje z izdelkom** in s pomočjo nasvetov našega strokovnega svetovalca našli najboljšo rešitev za vaš dom.

mansarda (20 cm izolacije) že od 28 €/m² + DDV

okna PVC Nagode

strešna okna VELUX

Do 15 % popusta na določeno stavbno pohištvo

POČITNIŠKI UTRIP

Poletavci – poletni bralci

11. junij–11. september

Pol ure branja na dan prežene dolgčas stran. Za šolarje od 7. do 12. leta
 ☺ KJUC v sodelovanju z Mestno knjižnico Ljubljana

Kal in dvoživke

Petek, 6. julij

Brezplačna delavnica za otroke in mladino. Vodi jo Matej Kržič, Polona Klavžar in Marko Cvetko.

☺ Prijave na številki 041 940 321 (Matej) ali na spletni strani www.dmn.si
 ☺ Od 9.00 do 14.00

☚ Pred cerkvijo sv. Vincencija na Bloški Polici
 ☚ Društvo Modro nebo

Jamske živali in živali, ki se občasno zadržujejo v jamah

Petek, 13. julij

Brezplačna delavnica za otroke in mladino. Vodi jo Matej Kržič.

☺ Prijave na številki 041 940 321 (Matej) ali spletni strani www.dmn.si
 ☺ Od 16.00 do 21.00

☚ Pred cerkvijo sv. Urbana na Škrljah pri vasi Dane (Loška dolina)
 ☚ Društvo Modro nebo

Brezplačne poletne mladinske delavnice

17.–21. julij

Spodbujanje aktivnosti mladih na področju naravnih vrednot, kulturne dediščine, turizma in kulturne krajine v »učilnici v naravi«

☺ Informacije in prijave: 041 760 859 (Miro), krizna_jama@yahoo.com ali www.krizna-jama.si

☚ Okolica Križne jame
 ☚ Društvo ljubiteljev Križne jame

Oratorij za osnovnošolske otroke

19.–25. avgust

☚ Salezijanski mladinski center Cerknica
 ☺ Prijavnice in program dobite v župnijski cerkvi pod korom.

Informacije: 031 694 684 (Tadej Zalar), oratorij.cerknica@gmail.com.
 ☚ Salezijanski mladinski center Cerknica

Poletna šola tenisa za osnovnošolce

16.–20. julij, 30. julij–3. avgust, 6.–10. avgust, 20.–24. avgust

☺ Cena osemurnega tečaja je 50 €. Prijave: 031 363 694 (Igor), 031 330 201 (Miha), tenis.dovce@gmail.com.
 ☚ Teniško društvo Dovce

Počitniško varstvo za otroke od 6 do 12 let

13.–17. avgust, 20.–24. avgust in 27.–31. avgust

Športne in družabne igre, učenje angleščine, ustvarjalne delavnice
 ☺ Cena počitniškega varstva:

20 € na teden na otroka, 10 % popusta za drugega otroka. Možnost kosila pri lokalnem ponudniku za doplačilo 3,5 € na dan. Prijave na:

druzinski.center.cerknica@gmail.com.
 ☺ Od 8.00 do 16.00
 ☚ Točka moči, Čabranska 9, Cerknica
 ☚ Točka moči

V JULIJU, AVGUSTU IN SEPTEMBRU

Četrtni v juliju in avgustu

Poletna vadba joge

☺ Vstop prost. S seboj imejte podlogo in tanko odejo. ☺ 18.00 ☚ Rešeto na Cerkniškem jezeru ☚ Društvo Joga v vsakdanjem življenju Popetre

1. junij–31. avgust

Kvačkane žverce Andreje Benčina

Razstava v vitrini mladinskega oddelka
 ☺ V času poletnega urnika knjižnice
 ☚ in ☚ KJUC

19. junij–10. avgust

Fotografska razstava Janeza Matičiča

☺ V času urnika knjižnice ☚ Knjižnica Rakek ☚ KJUC

19. junij–10. avgust

Ivan Matičič: razstava v počastitev poimenovanja knjižnice na Rakeku

☺ V času urnika knjižnice ☚ Knjižnica Rakek ☚ KJUC

Do 31. avgusta

Marinka Cempre Turk – razstava gasilskih našitkov

☺ V času urnika cerkniške knjižnice
 ☚ V razstavnih vitrinah cerkniške knjižnice
 ☚ KJUC

Ana Petelin – razstava panjskih končnic

☺ V času urnika cerkniške knjižnice

☚ V razstavnih vitrinah cerkniške knjižnice
 ☚ KJUC

Nedelja, 29. julij

Bosonogi pohod ob Cerkniškem jezeru

Lažji bosonogi pohod ob Cerkniškem jezeru, ki bo trajal do 6 ur.

☺ Informacije in prijave: 041 760 859 (Miro), krizna_jama@yahoo.com ali www.krizna-jama.si ☺ 9.00

☚ Parkirišče na koncu Dolenjega Jezera
 ☚ Društvo ljubiteljev Križne jame

Sobota, 18. avgust

Steinberg – od Kalca do Marofa

Celodnevni pohod preko Javornikov
 ☺ Prijave in informacije na spletni strani www.dmn.si ☺ 8.00 ☚ Začetek pri gradu Kalc pri Zagorju, zaključek pri Marofu v Cerknici ☚ Društvo Modro nebo

Sobota, 25. avgust

Poslušanje volkov v bližini Cerkniškega jezera

☺ Trajanje 2–4 ure. Potrebna topla oblačila in naglavna svetilka. Prijave in informacije: 041 760 859 (Miro), krizna_jama@yahoo.com ali www.krizna-jama.si ☺ 22.00

☚ Parkirišče pred barom Grča v Martinjaku
 ☚ Društvo ljubiteljev Križne jame

1. september

Ljuba Jenče in Jure Goručan

Koncert, posvečen dnevom evropske kulturne dediščine pred gostovanjem v Argentini ☺ 19.30 ☚ Cerkev sv. Volbenka, Zelše ☚ PAJN Hiša izročila, Župnija Cerknica

Naloži brezplačno aplikacijo Občina Cerknica in bodi obveščen o dogajanju!

